

2.

Den Gade var min Kval,
 |: Thi digted' jeg, :|
 Min Muse der total
 |: Den svigted mig. :|
 Tralla osv.

3.

Ja tænk, naar jeg skrev Vers
 |: Til Barnedaab, :|
 Saa var der et Kommers
 |: Og Gaderaab. :|
 Tralla osv.

4.

Til Roes jeg for en Smed
 |: Skrev Poesi, :|
 Som Trankudsk var han med
 |: I sidste Krig. :|
 Tralla osv.

5.

Paa første Vers en Nat
 |: Først prøved' jeg; :|
 Men Nabokonens Kat
 |: Den øved sig: :|
 Mjaul Mjaul Mjaul osv.

6.

Skrev jeg ved Morgengry
 |: Med raske Sving, :|
 Skreg Drengene i Sky
 |: Aa Thingeling! :|
 Thingelingeling for Massa Thing osv.

7.

Mit Digt blev aldrig endt,
 |: Jeg har det her :|
 Og gjør det nu bekjendt
 |: For hver især. :|
 Tralla osv.

(læser op): 8.

Dit Blod for Danmark flød
 |: For Fjendens Staal; :|
 Men op fra Gaden lød:
 |: Aa her æ Aal! :|
 Tralla osv.

9.

Du kjendte Fjendens Leir
 |: Og Stillinger. :|
 Skal I ha' lev'nes Rei'r!
 |: Aa Hvillinger! :|
 Tralla osv.

10.

Du kæmped' for Din Mø
 |: Og slog tilgavns. :|
 Kom, kjøb Rødspætter rø!
 |: Af Frederikshavns! :|
 Tralla osv.

11.

Fuld af Begejstrings Ild
 |: Du svang Dit Sværd. :|
 Skal I ha' holsteen Sild!
 |: Aa Rædiger! :|
 Tralla osv.

12.

Som Trankudsk var Du stor,
 |: Du kjørte frem, :|
 Af Frygt der var ei Spor.
 |: Sengehalem! :|
 Tralla osv.

13.

Og modig holdt Du Stand
 |: Mod Skytterne. :|
 Kom ned nu alle Mand
 |: Med Bøtterne! :| (skralder)
 Tralla osv.

14.

Her Digtet gik istaa,
 |: Da Skralden klang. :|
 Farvel nu, Aabenraa,
 |: Farvell jeg sang. :|
 Tralla osv.

195. Mor er god, men hun hør til den ældgamle Skole.

Moderato.

1. Mor er god, men hun
2. Aa, Ko - me - dier og
3. Jeg kom med dog til
4. Gud - ske - lov Fæt - ter

grazioso

hør til den æld - gam - le
Bø - ger dem slu - ger jeg
„Faust“ - for det hø - rer jo
Carl ser mer fri - sin - det

Sko - le, og jeg ag - ter min
ger - ne, ja - men Far han er
al - le, aa hvor Holm va' bril -
paa 'et, han er ik - ke saa

Far, for han er jo min
rent ud en Stifts - fy - si -
liant, og hvor He - rold var
dum som han eg'nt - lig ser

Far, ja - men sta - dig - væk
kus, han er slet ik - ke
sød, men jeg tror ik - ke,
ud, for hver - gang han sin

træk - ke i Mors gam - le
med paa det ny og mo -
jeg har for staa et det
Far for lidt Pen - ge har

Kjo - le og saa hø - re de
der - ne, skændt hver Søn - dag han
hal - ve, for at jeg var kom - men
slaa - et, sen - der han mig pr.

dum - me Prin - cip - per Far har. Maa jeg læ - re at
læ - ser „den ny Om - ni - bus“ - Maa jeg se „Don Ju -
med, det sa' Mor hun for - trød. Jeg fik slet in - gen
Om - gaaen - de li - ge - strax Bud. Skal vi to ta' i

ro?_ Næ! Maa jeg blæ - se 0 - bo?_ Næ! Maa jeg da faa - et Kla -
an“? Nej! Læ - se i Her - man Bang? Næ! Hel - ler ik - ke Zo -
Svar. Næ! Sig, er Faust ik - ke rar? Næ! Ja - men Mar - gre - the er
Skov'n? Ja! Skal vi ha' os en Vogn? Yes! Vil Du ha' en Ab -

ver? He! Maa jeg bli - ve Bar - ber? Næ! Maa jeg ta' til Pa -
la? Nej! Ja - men Nan - sen, aa hva'? Nej! Hel - ge Ro - de og
sød? Ja! Men hvor - for er hun død? Tja! Ja hvad er det der
sindh? Tja! Drik nu ej for ge - svindt! Naal Kæ - re, hvor Du er

ris? Nej! Maa jeg teg - ne hos Thies? Laj! Maa jeg gaa u - den Kor - set?_ Maa jeg
Hertz? Nej! Pa - stor Blaumüllers Vers? Nej! Jo - hannes Jørgen - sen da? Haner da
sker? Aa! Hænder saadn no - get mer'? Næ! Jeg faar al - drig Be - sked - skal jeg
varm! Jeg! Har Du Brug for en Arm? Nej! Og saa rul - ler vi hjem - og saa

ritard. læ - re at skæ - re og sli - de i Slæjd?_ Jeg maa ik - ke en Døjt!
ung og u - skyl - dig og ik - ke bla - sert - haner jo li - ge kon - fir - mert!
ven - te med alt, til jeg faar mig en Mand, - det tror j'in - te jeg kan!
kys - ser han mig li - ge midt paa min Kind, - aa det nøj - som - me Skind!

a tempo

196. Mens alle Andre sove.

Andantino. *p*

The piano introduction consists of two staves. The right hand starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature. It features a series of eighth notes with a triplet of three eighth notes in the first measure. The left hand starts with a bass clef and a common time signature, playing a simple accompaniment of eighth notes.

1. Mens Al - le An - dre so - ve i Lo - ge Num - mer fem Jeg
 2. Hvor of - te har jeg ik - ke, naar Hu - set var lidt spredt Sat
 3. Ved Skrams Ju - bi - læ - um jeg sad og grun - ded' paa, Hvor-
 4. The - a - tret som ik - ke kan Kon - kur - ren - ce li'e For-

The first system shows the vocal entry on a treble clef staff and the piano accompaniment on a bass clef staff. The lyrics are aligned with the notes. The piano part continues with eighth notes and some triplet figures.

sid - der og ven - ter paa E - mil skal kom - me frem, Jeg
 paa - min hal - ve Plads og Sol - da - ter - løj - er set, Det
 naar han har tænkt sig det hun - dre - de skal staa. Han
 by - der de Styk - ker, som det ik - ke selv vil gi'e. Jeg

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment.

tæn - ker saa of - te, Ak det er vist en Skam! Min
 gaar hver - an - den Af - ten Og det er dog en Skam! Men
 reg - ner lidt hur - tig Men det er in - gen Skam! Men
 tæn - ker saa of - te, At det er vist en Skam! Men

The third system continues the vocal line and piano accompaniment. The piano part maintains the eighth-note accompaniment.

Her - rel O De ved ej hvor jeg el - - sker ham!
 O - laf! Gud, De ved ej hvor jeg el - - sker ham!
 Pe - ter! Gud be - va - res, hvor jeg el - - sker ham!
 Kam - mer - her - ren! Gud, hvor jeg dog el - - sker ham!

The fourth system concludes the piece with a vocal line and piano accompaniment. The piano part features a final flourish of eighth notes. A fermata is placed over the final notes of both staves.

197. Naar dit Humør er graat.

Vivace.

Grylle.

f

Naar Dit Hu - mør er graat,
Naar Ryk-ker - nes Kom - plot,

og Mo - det ban - ke - rot,
slaar Lejr om - kring Dit Slot,
og Vej - ret trist og vaadt,
og Du er alt saa smaat
og tykt og
be - la - vet

koldt og raat,
paa Ca - chot
naar Ver - den er bi - got,
naar Du en Kurv har faa't,
og fin - der Dig for flot
og der - for som Per Tot

og naar Du næv - nes blot
maa staa til Skam og Spot
Re - bel og Sans - cu - lot -
og ta - ge Alt for Godt -

Rask! - lad da Cham - pag - nen smel - del He - le

Fla - sken skal Du hel - de ned i Dit bles -

ser - te Hjør - te - det vil lin - dre

1. Gang: *Gr.*
2. Gang: *Gr. og Wilh.*

al Din Smær - te *pp* Fø - ler Du ej end - nu Bed - ring, maa Du

straks ha' en Fla - ske til af sam - me Slags.

Du skal se en, to, tre, er Du ved Hu - mør; he - le Ver - den

Gr.

faar en ny Kou - lær. (Syng med!) Thi Cham - pag - nen kan for - ja - ge

hver en Sygdom, hver en Pla-ge; den kan sluk-ke El-skovsflammer, den for-dri-ver

Kat-zen-jammer, den ku-re-rer straks for Hik-ken, den kan hjæl-pe mod Ko-lik-ken,

ja saa-gar i - mod Kri-tik-ken - Skaall! Der - for

lad os klin-ke - lad os drik - ke Skaal paa Skaal, og

stand-se vil vi ik - ke, før in dul - ci ju-bi-lo vi

lig - ge her rundt om kring. Kling, klin-ge-li, klin-ge-li, kling!

198. Naar hun svæved som en Sylfide.

Allegretto.

Stork.

p

1. Naar hun svæ - ved som en Syl - fi - de o - ver Sce - nens
2. Jeg var ei det Mind - ste for - lo - ren, nei en kraf - tig

skraanen - de Brædt, var jeg sta - dig ved hen - des Si - de, klædt som
og vel - skabt Fyr. De sku' set i To - re - a - do - ren, hvor - dan

Ze - phyr, y - derst ko - ket. Ved min Let - hed Folk jeg be - ru - sed,
Ty - ren af mig fik Tyr. Ak de svandt, de sa - li - ge Da - ge,

hver Gang jeg gjor - de min Pi - rou - et, li - ge - strax saa ry - ste - de
svandt som en Drøm, et glø - den - de Digt, jeg mit Smal - ben har kun til -

Hu - set - Saa kom hun, i hvidt Bo - bi - net, saa kom hun i
ba - ge, min Pen - sion, mit Ry og min Gigt, min Pen - sion, mit

hvidt Bo - bi - net! - ja Hvi?ke, hvi?ke Ben! magni-
Ry og min Gigt! - men

fikt, kan De tro! Ik-ke ik-ke Een kun-de saa-dan sig sno!

Sik-ke sik-ke Dand-sen den gik for os To! Rik-ke Rik-ke Han-sen og

jeg - den var go! Vo-re Krop-pe ku' hop-pe som Bold-te og Top-pe, vi

kun-de ei stop-pe, men hop-ped saa fro! Tra la la la la la (singer og danser men maa holde op.)

199. Naar jeg-endnu til Dato ej er bleven gift.

Allegro moderato.

f *p*

1. Naar jeg end - nu til Da - to ej
 2. Der er én, som jeg næ - sten har
 3. Der er og - saa en fix Pre - mi -
 4. Der er og - saa en vir - ke - lig
 5. Og en an - den har suk - ket for

f *p*

er ble - ven gift, er det ik - ke for - di der ej har væ - ret Rift, aa Gud
 gi - vet mit Ord, han var før an - den Bas, men nu bli'r han Te - nor, sid - ste
 er - løj - te - nant, han har tidt in - vi - te - ret mig paa Restaurant, jeg faar
 Kunstner - E - lev, ny - lig Med - lem af 18 - de No - vember han blev, han har
 mig i et Aar, og Bu - ket - ter hver Søndag paa Sen - gen jeg faar, al - tid

f *p*

nej, for de Mandfolk staa næ - sten i Kø for at hin - dre, at jeg gaar i
 Ro - se den gaar han og ø - ver sig paa fi - re Tom - mer ud - o - ver hvad
 Lov til at spi - se saa me - get jeg vil, saa jeg tro'r saamænd ik - ke, hans
 ma - let en Stol, han vil ha' paa „den fri“, og de si'er, der er myr - de - lig
 fulgt af de yn - dig - ste Vers af ham sel', hvorsaa dej - lig han si'er, at jeg

f

Gra - ven som Mø. Der er én, som ej hør til den fi - ne Portion, han har
 He - rold kan naa. Han har sun - get sig ind i mit Hjertes Luk - a', hans skal
 Ga - ge slaar til. Han har sat paa min Fin - ger den her Di - a - mant, og han
 Stemning der - i. Til hans Tu - borg pla - kat har jeg staa - et Mo - del, som en
 fyl - der hans Sjæl. Han vil el - ske mig stor - ar - tet, li'e til handør, naa, den

Ud - smiderplads i en Dan - se - sa - lon, det gør slet ik - ke ondt, naar han
 op for at prø - ve for Svendsen en Da', aa hans Hel - te - te - nor og de
 si'er, at hanselv har be - talt den kon - tant, baa - de Kjo - le og Hat han for -
 Ve - nus paa An - ker, svøbt ind i Flo - nel. Han var rædsom nervøs, da han
 Slud - der har jeg da for - re - sten hørt før, men det har nu engang saad'n sin

drej - er mig rundt! Han er myr - der - lig go', naar vi val - ser med Tryk, - naar han
 smæl - ten - de Ord! Sik - ket væl - digt Re - gi - ster han har paa sin Sang, - blot han
 æ - rer mig glad! Jeg kan myr - der - lig godt li' hans Ø - sters og Skum, - blot han
 ma - le - de løs! Gærne tog jeg ham, skøndt han vil le - ve paa polsk, - naar han
 lok - ken - de Klang! Ja, og af - slaah hans Bøn det er li - gefrem Synd, - naar han

blot ik - ke var saa for - fær - de - lig tyk, naar han blot ik - ke var saa for -
 selv ik - ke var saa for - fær - de - lig lang, blot han selv ik - ke var saa for -
 selv ik - ke var saa for - fær - de - lig dum, blot han selv ik - ke var saa for -
 blot ik - ke var saa for - fær - de - lig symbolsk, naar han blot ik - ke var saa for -
 blot ik - ke var saa for - fær - de - lig tynd, naar han blot ik - ke var saa for -

fær - de - lig tyk! for - fær - de lig tyk!
 fær - de - lig lang! for - fær - de lig lang!
 fær - de - lig dum! for - fær - de lig dum!
 fær - de - lig symbolsk! for - fær - de lig symbolsk!
 fær - de - lig tynd! for - fær - de lig tynd!

200. Naar man som jeg i al sin Tid.

Allegretto.

La Rosiere.

f

1. Naar mansom jeg i al sin Tid har væ-ret eksem - pla - risk,
 2. Kan du forstaa, at net-op nu har jeg kunden i Tan - ken?
 3. Nej men jeg maa, jeg skal, jeg vil vi-de hvordan den sma - ger

holdt en Di-æt og vist en Flid, der er komplet bar - ba - risk, naar man har opførtsig
 Nævner man blot et Rendez-vous, straks faar jeg Hjærte - ban - ken. Jeg kan jo se dem for
 Hvadden saa ko-ster, lad staa til! Tan-ken mig rent be - ta - ger. He - le min Digten og

som A - te - ist baade mod Venus og E - van, spil - let hver Aften sin Halvskillings Whist,
 min Fanta - si, dis - se forvovne In - tri - ger - Tænk dis - se Skabeman skju - ler sig i!
 Tragten og Trang Det er at gaa o - ver Stre - gen Ba - re en e - ne - ste, e - ne - ste Gang

al - drigsmagt An - det end The - vand, saa kan du tro, man er kommet vidt Jo! saa
 Tænk dis - se Vindver og Sti - ger! Flagren - de Lok - ker, skødes - løs Dragt Mid - nat
 at kom - me med paa Gal - lej - en. Ba - re en Gang i he - le min Tid at faa

staar mander smukt, saa har man net-op faa't Ap - pe - tit til den forbud - ne
 Fa - re og Flugt! Tænk Dig saa mig, der al - drig har smagt paa den forbud - ne
 Læng - se - len slugt - ba - re en lil - le e - ne - ste Bid af den forbud - ne

rit.

Frukt, til den forbudne Frukt, til den forbudne Frukt.
 Frukt, paa den forbudne Frukt, paa den forbudne Frukt.
 Frukt, af den forbudne Frukt, af den forbudne Frukt.

201. Naar nu min Søn, han bliver stor.

Allegretto.

Krollé.

1. Naar nu min Søn han bli-ver stor, hvad skal han væ-re da? Ja det er ei saa
 2. Paa Vi-den-ska-ben tænk-te jeg, den er saa lys og skjøen, jeg men-te, det var
 3. Men rig-tig Dok-tor, tænk hvorsmukt, hvis det han væ-re vil. Saa-dan at faamed
 4. Nei hanskal væ-re Mil-lio-nær, den Stil-ling træ-ter ei, Ku-pon-er-ne at

let, man tror, at handle som Pa-pa. Først sa'e jeg til mig selv: Hanskalhelst gjøres til Gros-
 No'et for mig- jeg me-ner for min Søn. Men hvis Na-tur-hi-sto-ri-e han dyrker, stakkels
 Li-vet Bugt og saa faa Pen-ge til. Men ak den he-le Her-lig-hed er ø-de-lagt om-
 klip-pe lær' han gra-tis her hos mig. Med en Ku-pon-bog Nød og Trang han al-drig kjender

seer. Saa kan han gi'e Sou-per med Bal og fi-nesmaa Di-ner Men sæt, at det nu
 Fyr, saa hø-ster han ej Glo-ri-e, der skjænd'sde jo som Dyr. Nei at faa Doktor-
 trent, for det er ei af Kjær-lig-hed at Kvin-den bli'er Stu-dent. Naar Da-mer rent for-
 til, en Lap han ri-ver ud hver Gang, at han sig ri-ve vil. Jo det er rigt nok

gaar saa vidt, han selv maa dand-se bort? Den Pen-ge-pol-ka en-der tidt med
 gra-den fat, det paa Hu-mø-ret ta'er, thi Sa-gen er, en Dok-tor-hat sin
 an-drer Kjøn og Læ-ger bli'er saa tror jeg nok, at Dok-to-ren, min Søn, maa
 fint Pa-pir, vil romersk Bad man hæe, med en Ku-pon-bog Al-le bli'er saa

en ge-men Ak-kord, den Pen-ge-pol-ka en-der tidt med en ge-men Ak-kord.
 Skygge og-saa har, thi Sa-gen er, en Dok-tor-hat sin Skygge og-saa har.
 bli-ve Gjør-de-mo'er, jeg nok, at Dok-to-ren, min Søn, maa bli-ve Gjør-de-mo'er.
 ny-de-ligt klædt a', med en Ku-pon-bog Al-le bli'er saa ny-de-ligt klædt a'.

202. Naar Stigaard bliver gammel.

Tempo di marcia.

1. Naar Stigaard bli-ver gam-mel og
 2. Nei mor dig mens du kan 'et, og
 3. I Ti - vo - li man kan paa et

O - laf me-lan-trist, naar Zan - gen-berg bli'er vam-mel og Snyderup Mo-ra-
 bliv ei de-spe-rat om MarstrandsØl bli'er blan-det med Benzons Sur-ro-
 Øi - e-blik faa lært at dæk-ke og strø Sand paa naar no-get dril-ler

list, naar Wulff bli'er bøs og bi - ster og Lum-bye el - sker Dahl, naar
 gat, om Sten - berg gaar til Dan - sen, om Carlsberg gaar Fal - lit, om
 svært; naar Pi'er gaar i Ka - non a' og le - ven - de bli'er skudt, naar

Foss han bli'er som Phi-ster og Neumann bli'er to - tal. Naar Pjer-rot gaar i Møl,
 Te - o - phi-lius Han-sen le - ve - rer Pla-ner frit. Om Brix bli'er E - le - fant,
 Folk vil til Lands kro - na og Landgang er for - budt. Naar Sko-ven luk-kes i

og Wi - vel ei har Øl, naar Chri-sten - sen bli'er Degn, og Lis-beth
 Busk im-mer e - le - gant, om saa Fru Krumbli'er styg, og Fla - de
 I-mens der hug-ges i, naar Rit - zau tæl - ler fejl saa Folk si'er:

bli'er forskreg'n, naar Sløiberg bli'er Al-le'n og skjæ-ve Aagaards Ben, naar Renz bli'er
krummer Ryg, om Cookebe- ha-ger Renz, om Goos og Gro-ve skænds, om E-strup
den er steil, naar Flu-er syn-ge kan „jag el-sker det-te Land“ naar A-bra-

god og rar mod E - li - mar. Saa si'er jeg først: „Hold op med den,“ saa
kør en Tur med Hummel-uhr. Kan ik - ke det ad - spre - de Dig, skal
hams ei fik Ju - dic - ke - dic. Strø Sandblot til Ma - ri - en - lyst, strø

er der ik - ke me - re Spænd, saa kjør Du li' - saa godt til Skov'n ved Si - den af en
det dog in - te kje - de Dig, kan ik - ke det Dig væk - ke op lad Fer - di - nandsaa
Sand paa he - le Skaanes Kyst, strø Sand paa Svenskens Nat - ter - gal der fløi - ter for din

Dampsporvogn, saa brænd kun Pro - to - kol - ler op og sig: Du er fra Fjol - le - rup.
læg - ge op, syng O - bels Pris i vil - den Sky, den skær i - gjen i Bel - le - vue.
Ka - pi - tal, strø Sand paa Tietgens Suk - ker - kog, tit før i Holmblads Sal - me - bog.

1-3. Alt det er no' et, som Du bestemmer, det er hvad det er. *f*

203. Naar til En vi faae Lyst.

Allegretto.

Gertrud.

1. Naar til En vi faae Lyst, og han strax ei for- staaer os, hvad skal man da
 2. Naar et Mand-folk os kræn-ker og vol-der os Jam-mer, hvad kun-ne vi
 3. Har en Pi-ge blot væ-ret for-lo-vet med Tven-de, hen-des Ryg-te

gjø-re? da kummer ligt det gaaer os, men en Mand har det nemt, ef-ter
 gjø-re?_kun græ-de paa vort Kam-mer! Men at kræn-kes af os kan ei
 er væk, In-gen frier meer til hen-de! Men et Mand-folk kan kjæk med to,

Pi-gen han ren-der, la-der ei hen-de Ro, før-end Hjer-tet han
 Man-den an-gri-be; han paa Kro-en sig sæt-ter og stop-per sin
 tre sig for-lo-ve, ja, han tør saa-mæn gjer-ne med Sne-se det

tæn-der, la-der ei hen-de Ro, før-end Hjer-tet han tæn-der.
 Pi-be, han paa Kro-en sig sæt-ter og stop-per sin Pi-be.
 vo-ve, ja, han tør saa-mæn gjer-ne med Sne-se det vo-ve.

Han stil-ler sig an, som han
 Vi troe ham for- tviv-let, mens han
 Slig Hal-lunk gi-ver Pi-gen sit

var de-spe-rat, vil hæn-ge sig, sky-de sig, druk-ne sig brat. Og hun
tømmer sit Glas, og leer og med Op-vartnings - pi - gen gjør Knas. Og saa
Ja i Ga - lop, forat dril - le de An-dre, med hvem han slog op. Og saa

gier ham sit Ja, for at frel - se ham blot. }
ra - ver han hjem, naar en Ruus han har faaet. } O, de Mænd har det
le - ver han al - tid med Kjæ - re - ster flot. }

godt, o saa godt, o saa godt! o, de Mænd har det godt, o saa godt, o saa

godt! La - - - - -

- - - - -

- - - - - la.

204. Naar to Dreng skjændes.

Moderato.

Piano introduction in G major, 2/4 time. The right hand features a melodic line with eighth notes, and the left hand provides a simple harmonic accompaniment with chords and single notes.

A. Petersen.

Vocal part A, consisting of four verses. The melody is simple and rhythmic, with lyrics in Danish. The piano accompaniment is minimal, focusing on the harmonic structure.

1.	Naar to	Dren-ge skjæn-des, Strax de	en - de - ven-des Og faar
2.	Se, Pro-	jek - ter fly - der Rundt, som	Ren - ter by - der: Firs af
3.	Nys en	drif - tig Vir - ken Kjøb - te	Mar - mor - kir - ken, Og til
4.	Kjækt paa	Or - drup Bak - ke Je - su -	i - ter snak - ke, Trods de

B. Petersen.

Vocal part B, consisting of two verses. The melody continues from part A. The lyrics describe a scene of pride and conflict.

Mulkt og Prygl og Skjænd og	Klaps, Men naar	Statsmænd ki - ves, He - le
hun - dred' selv om det gaar	galt! Vo - re	Bæl - ter tør - res, Saa vort
Smaat og Stort var den pa -	rat; Men med	vre - de Mi - ner Frem en
man - ge Prygl i Dit og	Dat. O - ver	- alt der stri - des; Ga - le

C. Petersen.

Vocal part C, consisting of two verses. The melody concludes the piece. The lyrics describe the aftermath of the fight.

Ver - den li - ves Op, og	Al - le brø - ler med om -	kaps! Og Mil -
Land for - stør - res, Og Fa -	brik - ker byg - ges o - ver	alt! Og om -
Rigs - dag tri - ner Med et	Fler - tal og en Kan - di -	dat; Og de
Hun - de bi - des, Alt og	Al - le staar som Hund og	Kat, Baa - de

liar-der su - 'es, Og Na - tio - ner ku - es, Og det He - le gaar i E - nig -
 kap de lo - ve Guld og grøn - ne Sko - ve, Sølv til Le - ge - tøj og Guld til
 skri'er saa bi - stre Til to Ex - Mi - ni - stre: „I skal beg - ge paa det sor - te
 Lig - Forbrænding, Po - li - ti - kens Ven - ding, Spi - ri - tis - me Kunst og Alt faar

Alle tre.

hed. Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg di - ne Jø - der! Raa - ber
 Kost: Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg di - ne Jø - der! Til A -
 Brædt. Slaar I vo - res Jø - der, Slaar vi Je - res Jø - der! I ku'
 Hib! Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg di - ne Jø - der, Er et

strax den he - le Me - nig - hed! Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg
 me - ri - ka gaar dag - lig Post! Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg
 lad't os faa en Ta - bou - ret! Slaar I vo - res Jø - der, Slaar vi
 kri - ste - ligt og fromt Prin - cip! Slaar du mi - ne Jø - der, Slaar jeg

di - ne Jø - der! Raa - ber strax den he - le Me - nig - hed!
 di - ne Jø - der! Til A - me - ri - ka gaar dag - lig Post!
 Je - res Jø - der! I ku' lad't os faa en Ta - bou - ret!
 di - ne Jø - der, Er et kri - ste - ligt og fromt Prin - cip!

205. Naar Voltakorset bliver avertent.

Moderato.

p

1. Naar Vol - ta - kor - set bli-ver a-ver - tert, Skønt Try-de si'er, det
 2. Man dyr-ker Po - li - tik ved Sommer - tid, Man sam-les saa - dan
 3. Vor Strandvej døj - er i de sid-ste U'er, En Ty - ve - knægt hjem-
 4. Ej li - det Dan - mark kan sig blæ-re a', O! Fø - de - land, hvor
 5. Borchse - ni - us mod Fal-le-sen er haard, Han bli-ver dag - lig

kan vor Sundhed ska - de, Naar Nærings - lo - ven en-gang bli-ver re - vi - dert,
 hen-ad Af - ten - stun - den, Naar man har slut - tet af med Dagens Vrvølog Slid,
 sø-ger Folk om Nat - ten, Også skønt snart hver Be - bo - er sta-dig staa - paa Lur,
 lyk - ke - lig dog er du, Dig sø - ger snart en Kej-ser, snart en per - sisk Schah,
 vær - re og vær - re, Et nyt Sy - stem for hamslet ik - ke mer for - slaar,

Naar fær - dig snart ej bli-ver Ø - ster ga - de. Blir Mon - te - ne - gro at - ter
 I Sor - te - dam - men el - ler Vod - rof - lun - den. En Mand staa - op og si - ger
 Kan de dog li - ge - godtøj fin - de Kat - ten. Den Rad han hol - der In - ter -
 Snart Prindser, snart en bit - te Er - ke - her - tug. Hver fyr - ste - lig Per - son, jeg
 Nej han vil ha' en an - den Kammer - her - re. Men hvem skal sty - re al den

Cza - rens Ven, Naar Pin - gel si'er, nu vil jeg lidt i - gen, Naar først Fru Lup - lau
 køn - ne Ord, Jeg tror de sam - me Ord vi fik i - fjor, Han tak - ker Fre - de -
 es - sen varm, I hver en Busk mangemmer en Gendarm, Men faar de en - gang
 véd af Navn, Ta'er Som - mer - fe - ri - e i Kø - ben - havn, Vi mangler ba - re
 Red' - lig - hed, Naar Kam - mer - her - ren lægger Nøg - len ned? Maa - ske Sta - tions - for -

faar Komman - do - sta - ven, Saabli'er den go' saabli'er der Bal i Ha - ven.
 rik for Grundlovs - ga - ven, Men in - gen hør det - der er jo Bal i Ha - ven.
 ordent - lig Tag i Kra - ven, Saa tror jeg nok, at der bli'er Bal i Ha - ven.
 en, og det er Pa - ven, Men kommer han - saabli'er der Bal i Ha - ven.
 val - te - ren fra La - ven - Naa Tak! saa bli'er der ordentlig Bal i Ha - ven.

206. Napoleon var tapper Krieger.

Vivace.

1. Na - po - le - on' var tap - per Kri - ger, som Du og jeg og

Al - le veed; men veed Du og - saa, hvad man si - ger var

Aar-sag til hans Tap-per - hed? Han med sit he - le Kom-pag-ni drak

sig et Glas Kram - bam - bu - li, Kram - bim - bam - bam - bu - li, Kram - bam - bu - li.

2.

Vil Du hos Damer gjøre Lykke
 _ Det kan gaee galt, det kan gaee godt,
 Det er saagu et farligt Stykke _
 Men vil Du det, saa hør nu blot:
 Da maa Du slukke Sorgen i
 Tolv, tretten Glas Krambambuli.

3.

Skal Du engang til en Examen
 Og mangler det fornødne Mod,
 Og frygter for en sliig Tentamen,
 Og Skrækken farer i dit Blod,
 Da vil jeg vædde En mod Ti,
 Dig hjælpe kan Krambambuli.

207. Napoleon var en tapper Krieger.

Mazurka Tempo.

1. Na - po - leon var en tap - per Kri - ger, som
 2. Han fød - tes at - ten - de Bru - mai - re, A -
 3. Na - po - le - on og Fred' - rik Baj - er ej
 4. Na - po - leon var i Kat - te - pi - ne, han
 5. Man om Na - po - le - on for - re - sten kan

Du og jeg og al - le véd, men véd Du og - saa hvad man
 jac - ci - o paa Kor - si - ka, kom først i Fug - le - hand - ler
 døj - e - de hin - an - den stort, hver Gang Na - po - leon vandt en
 vil - de gør - ne ha - ve smaa, for han ses Dron - ning Jo - se -
 me - ne hvad man me - ne vil, men næg - te han blev skudt af

si - ger var Grun - den til hans Tap - per - hed? Han
 læ - re men løb saa li - ge hjem - me - fra. Han
 Sej - er sa' Baj - er: „Det er æ - kelt gjort.“ Hans
 fi - ne var det med smaa nu saa som saa. Han
 He - sten, det dri - ster in gen let sig til. Til

fik sit Tøj hos Skræ - der Do - we, og det var ej som Her - forths
 lær - te Fransk hos Ro - bes - pier - re, fik si - ne Klø som ung Ka -
 Re - nom - mé var ik - ke il - de, ud - i Pa - ris som i Ver -
 gna - ven gik til Skri - ve - bor - det og skrev et A - ver - tis - se -
 sidst han saa „Va - san - ta - se - na“, det gik en Søn - dag For - mid -

Kram, saa han ku' sag-tens Trøj-en vo - ve, for in - gen kun-de sky-de
 det, men a - van-cø-red ved sin Pæ - re ge - svindthelt op til Bar-den -
 sailles, men det er rent for-kørt at vil - le be - næg - te han har si - ne
 mønt, og gik saa hen paa Blad kon - to - ret: „Vær - go' en Mark! Sæt det i
 da' hos Stol-berghist paa St. He - le - na, og det var det han dø - de

rit. *p scherz.*
 ham. Han fik et Pan-ser paa Af - be - ta-ling, slap saa for O - ver
 fleth. Han var be - hæn - dig, skønt svær af Leg²-me, blev i en Ruf Ge -
 Fejl. Han brændte Mosk-wa, den Fyr Na - po-leon, af med en Pot Pe -
 „Tempt²“: En Her - re øn - sker en Æg - te - ma - ge, Svar in den ot - te
 a'. Men den gam - le Gar - de og Krigs-raad Va - ter, samt Nør-re-bros The-

ha - ling, godt gjort, Na-po-le-on! Han fik et Pan - ser paa Af - be -
 hej - me - e - tats-raad Na-po-le-on! Han var be - hæn - dig, skønt svær af
 tro-leon, Fy, Føj, Na-po-le-on! Han brænd-te Mosk-wa, den Fyr Na -
 Da - ge, Bil - let mrkt. Na-po-le-on! En Her - re øn - sker en Æg - te -
 a - ter min-des Na-po-le-on! Den gam - le Gar - de og Krigs-raad

ta - ling, slap saa for O - ver - ha - ling, godt gjort, Na - po - le - on!
 Leg²-me, blev i en Ruf Ge - hej - me - e - tats-raad Na - po - le - on!
 po - leon, af med en Pot Pe - tro-leon, Fy, Føj, Na - po - le - on!
 ma - ge, Svar in-den ot - te Da - ge, Bil - let mrkt. Na - po - le - on!
 Va - ter, samt Nør-re-bros The - a - ter min-des Na - po - le - on!

208. Nede i Westfalen strejkede man.

Allegretto.

f leggiero

mf

1. Ne - de i West - fa - len strej - ke - de man, la - ved en
 2. I Kø - ben - havn er en Sprøj - te - lil, som gær - ne man
 3. Knap Na - tio - nal fik e - lek - tri - ske Blus før - end det
 4. Bla - de - ne, al - le saa fab - ler de vildt, hver Dag om
 5. Om den Be - fæst - ning, de la - ver til Lands, sæe man, der
 6. A - mor ved Hof - fer - ne dri - ver sit Spil, man om For -

grue - lig Bal - la - de, snart lød Pa - ro - len paa
 kal - der for „Po - sten“, ny - li - gen Leh - man den
 he - le blev sluk - ket, u - den man a - ne - de
 Kri - gen de vrøv - ler, nu er det vist, nu har
 var ik - ke ble - vet E - nig - hed mel - lem de
 lo - vel - ser skri - ver, Prin - ser de frier og Prin -

Baal og paa Brand, snart var de ø - nig og gla - de.
 skaf - fed en Dom, ti - tu - sind skul - de den kost' øn.
 det, paa en Studs, Glück - stadt og Før - di - nand luk - ked!
 Rus - sen be - stilt tre Mil - li - o - ner Par Støv - ler.
 Her - rer til Vands, og at de det hav - de skre - vet
 ses - ser slaar til, in - tet dog af det, der bli - ver.

In - gen ku' vi - de, hvor de vil - de hen:
 En Dag man sa'e, den var gaaet i sin Mo'er,
 Er nu mons - tro da det he - le for - bi?
 Al - ler - værst blev det, da Cza - ren gik hen
 ned i en my - stisk og mær - ke - lig Bog,
 Al - drig de ved, er de købt el - ler solgt,

rit. saa var den endt, og saa Da - gen der - paa kom den
 luk - ker de op, el - ler og drak et Glas med sin men sig mig, hvem ku' paa med de - res Kær - lig - hed

tales:
 gik den i - gen! (Ja, det var ikke til at hitte ud af) For
 dob - belt saa stor! (Ja, kommer den nu, eller kommer den ikke? Det er ikke godt at vide) for
 luk - ker de i? (Ja, det er ikke godt at vide) for
 e - ne - ste Ven! (Nu faar vi Krig! sa'e Bladene,) men
 det bli - ve klog? _____ for
 spil - ler man Boldt! _____ for

molto

leggiero
 1-6. li'e - som den var der, saa var den der ikk' og saa

var den der dog al - li - ge - vel, for li - ge - vell

1. 2.

209. Nikkeline og Nikkelai de gik sig en Tur.

Tempo di Valse.

1. Nik-ke - li - ne og Nik-ke-lai de gik sig en Tur, Dik-ke-
 2. Ud - i Jærn - ba - ne - ga - de er Tra - ge - die Kom - mers, Dik-ke-
 3. Pe - ter Jen - sen er Hø - ker, han er gift, han er Far, Dik-ke-
 4. Se min Skrædder er min Ven, Skræd - re er gent - le - men, hil - le -

dai, Dik-ke - dai, sik-ke dej - lig en Tur, og de hav - de det saa
 da, Trik-ke - tra, Tra - la - ge - die Kom - mers, en A - vis er saa
 dar, sik-ken Far, sik-ke Børn han dog har, i Ti - vo - li Fa -
 mænd, sik-ken Ven, la'r min Sal - do staa hen, jeg er Skræd - de - rens

hedt, uhl pyh! sik - ken Rø - au - mur, dik-ke - mur, sik-ke Tur, sik-ken
 gna - ven, den kan jo'k - ke li'e Vers, dik-ke Ro - sa, dik-ke Pro - sa, dik-ke
 mil - jen sø - ger hen til Go - dard, se God - da, se God - da, se God -
 Ven, men ej Skræddersvendens Ven, naar fy fejl! hangør Spænd, læg - ger

Tem - pe - ra - tur. Saa be - ske - den var nu Nik - ke - li - ne kun en
 dik-ke Spor af Vers. Kun den Pro - sa Ro - sen - berg kan ta - le skal hæ
 da Hr. Go - dard. Han er mo - dig, si - ger: Gaar 'en, gaar 'en, gaar 'en
 Pin - se - tøj - et hen. Se paa Mø - det var den Skræd - der tap - per, vil - de

lil - le Gen-stand ku' hun li'e, øn - sked blot lidt Vand, Vand paa Ma -
 Ros, for den er rig - tig dansk, men de Ty - ske - re er rent Skan -
 o - ver? Nej, Gu' gør 'en øj! og saa gaar en men u hal hvor
 in - gen Knap - per sæt - te i, men da han kom hjem for - u - den

ski - ne, men Nikke - lai en lil - le Cognac i. Ja - men Død og Pi - ne, hvor saa
 da - le, og den - ne Kainz er alt - for u - den - landsk. Man skal ik - ke se 'et man blir
 Kur - ven den svajer rundt saa Jensen bli'r saa bleg, gri - ber Te - le - fo - nen brø - ler
 Knapper, saa lød en gan - ske an - den Me - lo - di: Skræd - de - ren faldtsammen, strax han

ritard. *a tempo*
 Nik - ke - li - ne tog paa Vej, blev bleg og brug - te Kaj. Hvad er det med
 æ - kel ve' 'et, naar Carl Moor han si'r til sto - re Bror. Hvad er det med
 ned til Ko - nen, men hun svar: 'Føj! er Du tum - bet Far. Hvad er det med
 saa Ma - dam - men og hun sa'e: Min Ven kom lidt her - hen. Hvad er det med

dig, Thorvald, hvad er det med dig, Thorvald, hvad er det med dig, du? Hvad er
 dig, Thorvald, hvad er det med dig, Thorvald, hvad er det med dig, du? Skal du
 dig, Thorvald, hvad er det med dig, Thorvald, hvad er det med dig, du? Hvad er
 dig, Thorvald, hvad er det med dig, Thorvald, hvad er det med dig, du? Hvad er

de' me' de' me' de' me' dig du?
 slaad ingam - le Far i - hjæl du?
 de' me' de' me' de' me' dig du?
 de' me' de' me' de' me' dig du?

210. Nittende Aarhundred'- kære.

Tempo di Mazurka.

1. Nit-ten - de Aar-hun - dred' kæ - re, det
 2. Du har fy - ret un - der Kæ - len og
 3. Ondt og godt har vex - e - le - ret fra
 4. Du var med i ot - te' fyr - re og
 5. Dum-me Folk Du lær-te at ma - de sig

lak - ker ad Kvæld,
 la - vet As - falt,
 Slægt og til Slægt,
 i an-no ét,
 mæt - te i Græs,
 det kan snart paa Ti - de
 Du har lagt Dig kønt i
 kæ-re, Du har sgu trak
 Du har væ-ret med paa
 og de un - ge Pi'er at
 væ - re, at
 Se - len og
 te - ret med
 Nør-re til
 va - de med
 Du dør i -
 hit - tet paa
 blan - det Kon -
 „Stop nu lidt,
 Luf - fer som

hjel.
 alt:
 fekt:
 Smit!“
 Gæs.
 Tak for alt, hvor
 Rot - te - ha - le -
 Mag - le - kil - de,
 Bis - marks klum - per,
 Du har gjort en
 med Du o - ver - ra - sked:
 klipning, al Slags Krigs - stads,
 By - ron, - Ed - gar Høy - er,
 Ne - ger - sla - vens Fri - hed
 to Mark til en Kro - ne,
 Damp og
 Du har
 hver af
 skyl - des
 gi'et os

Te - le - fon og Dy - na - mit,
 snak - ket om at op - gi' Krig,
 dem kan væ - re god for sig,
 Dig saa - vel som Vand - klo - set,
 Pi - ger med Hal - le - lu - ja,
 Thor - vald - sens Mu - sæ - um blev det
 det blev Løgn, men det blev ej vor
 Du har la - vet lidt for man - ge
 Du har strø - get, hvad der kal - des
 Du har gi'et mig Svi'er - ma - ma til

rit.

va - sket? næ! men det er j'øn-te saa be - skidt! Aa Du
Rigs-da's Hun - de - lov for Od-der og Lem - vig. Du saa'
Bø - ger, stol - te Nav - ne knyt-ter sig til Dig: Hm jal
Lig - hed i mo - der - ne Ma - le - res Por - trait. Du har
Ko - ne, det faar Du sgu in - gen Glæ - de a'! Du var

der be-gynd-te med Na - po - leon og end - te med Schnack, -
Oeh-len-schlægers før - ste Digt og den sid - ste Tik = Tak, -
Nog-le fin-des i Hi - sto - rien og no'en blot hos Krack, -
hørt de li - te - ræ - re Fo - re - drag af Pa - stor Schack, -
med, da Kon - fe - rents-raad Han - sen fra Høj - re for - trak -

Du har sgu haft man - ge Vex - ler paa din Al - ma - nak!
Du har sgu haft go - de Bi - drag til din Al - ma - nak!
Du har man - ge Spal - ter Han - sen i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Slud - der i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Af - gang i din Al - ma - nak!

Du har sgu haft mange Vex - ler paa din Al - ma - nak!
Du har sgu haft go - de Bi - drag til din Al - ma - nak! *f*
Du har man - ge Spalter Han - sen i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Slud - der i din Al - ma - nak!
der har væ - ret me - get Af - gang i din Al - ma - nak!

211. Nu begynder Spillet da.

Allegro.

Sørensen.

Præsten.

1. Nu be-gyn-der Spil-let da, De skal sid-de o-ver? Ja! men jeg trøster
 Kr. 2. Ot-te Hjør-ter. Pr. Du er grov! Kr. Det er kun til Hus-be-hov. Pr. Saa er det vel
 Pr. 3. Ja han væl-dig op os trak! Hent min Pi-be Gu-sta! Tak! Jeg be-hø-ver
 Aug. 4. Her er Svovlstik! Pr. Tak min Ven! Hb. Jeg tår fi-re. Kr. To i-gjen! Fr. Skal vi til i
 Sor. 5. Jeg de Sor-te fem-te har, Ru-der Kon-ge blanksaa-er. Kr. Mensaa har i

Krigsr.

Pr.

mig ved Saf-ten. Ja i Af-ten er den bra! Har man No'et paa før-ste Plads?
 bedst at Præsten ta-ger Re-ten. H. Med For-lov! Pr. Hvor hantrumfer! Kr. Han er bøs!
 ej at krads'en. Fr. Her er Kas-sen med To-bak! Kr. Aa jeg spørger. S. Nej Re-spekt!
 Af-ten ba-ge Æb-le-ka-ge? Pr. Ja saa-men! Fr. Vil Du la-ve Ka-gen till
 Hjør-ter han en Da-me an-den og en Spar. Fr. Kom og vær i godt Hu-mør!

Hb.

Kr.

Pr.

Hb.

Kr.

Spurgt! Spurgt med! En lil-le Pas! So-lo Hjør-ter! Fy for Sa-tan,
 Pr. Nok en Hjør-ter. Kr. Atsch! S. De nøs! Pr. Aa nu ta-ber nok de Dan-skel
 Pr. Smag dog lidt paa De-res Knægt! Den er god for al-le Ma-ver,
 Pr. Gjør ham bét! Kr. Ja det vi vil. S. Ru-der Kon-gel H. Ja den tår vi.
 Pr. Naa De spil-led jo i Klør? Fr. Skjul nu blot at De er ar-rig!

Pr.

Kan-di-da-ten bli-ver hvas. Nu maa vi da stræ-be ham rig-tig at
 Jeg er gan-ske hjør-te-løs. Aa han har Spa-dil-jel! Nu ta-ber jeg
 Gu-sta la-ver den per-fekt. S. Klør-saa maa jeg kjø-be mig syv. P. Aa nej,
 Kr. Aa nu har vi vun-det Spil. Hvad vil De nu gjø-re? S. Naa De har Ma-
 S. Jo det var i slet Ku-lør. Pr. Bliv ik-ke for-knyt, naar De ta-ber paa

bør-ste; han nok væ-re vil den før-ste som hans Fa-der Mads.
 Mo-det. Pr. Ja vi Gam-le fik paa Hø-det af den un-ge Fløs.
 hør ham! Syv til Klør! Kr. Pas paa, vi klør ham grundig og kor-rekt.
 nil-le! Pr. Sko-le-me-ster blev Co-dil-je. S. Jeg er vandt der-til.
 Stum-per! Pr. Til en ret ge-mytt-lig Lhombre hør-er godt Hu-mør.

212. Nu er Ravachol mer ej farlig.

Moderato.

p legato

1. Nu er Ra-va-chol mer ej far - lig, saa lidt som vo-res Ni-ko-lajl Ra-va-
 2. Konger, Dronninger og Prin-ses-ser paa U-ni-ver-si-te-tet sad, og
 3. Nuskal al-le ud paa Tour-né-er, det er en me get slet Des-sin de
 4. I gamle Eng-land kændtred Strømmen, og Norges narter temlig ren, Hr.

chol var Fa'en skin - bar - lig, vor Pe-ter-sen vi fryg-ter ej. I
 hør - te paa en lærd Pro - fes - sor, der sa' Gud ved hvor Manden gad - det
 fle - ste tje - ner ik - ke me - r' end han den fran-ske Co-que - lin. Hvor
 Stang fik ik - ke fat i Tøm-men, han væl - ted nem - lig paa en Steen. For

mf
 Frankrig kæl - der he - le Skid - ten, der sli - bes Sa - bel, Dolk og Sværd. Vi
 vær - ste Bavl, Du mil - de Ska - ber! Naa hel - dig - vis for - stod de øj, de
 det er dumt at vil - le hy - le, for - di man Søl - vos os ej, tar, her
 Fri - hed løf - tes man - gen Stem - me, man vil jo nø - dig slip - pe den, vi

rit. *rit.*
 har ej ind - ført Dy - na - mi - ten og sli - ber ik - ke Dol - ke her. }
 sad og sløb en stil - le Skraber, - hvad kan det vel ge - ne - re mig? } Her sli - bes
 kan man ik - ke sli - be Sy - le, vi nem - lig in - gen Sy - le har. }
 og - saa Fri - hed fik her - hjem - me, men de vil gærne klip - pe den. Her sli - bes

p scherz. *mf*
 Kni - ve, her slibes Sax - er, Sax - er og Knive sli - bes, her er Skærslibermand.
 Sax - er, her slibes Kni - ve, Sax - er og Knive sli - bes, her er Skærslibermand.

mf
 (Tøjtes)

213. Nu gaar det ikke mere med „Tararabomdia“.

Tempo di marcia.

f su ad lib.

Moderato.

Fine.

1. Nu gaar det ik-ke me-re med „Ta-ra-ra-bom-di - a“; der
 2. En yng-re skattet Le - vemand har hjem-me i Ho - bro, men
 3. Den lil - le Dagmar klæ-der sig be - stan-dig e - le - gant, og
 4. Den ri - ge Mægler N. N. har en Dat-ter ung og smuk; - der

p

er et an-det lil - le Ord, som hø-res Nat og Da'. Det bli-ver sun-get
 hanskal væ-re no-get stort lidt mer'end cand,,phi - lo“; der - for i Kø-ben-
 al - le Her-rer fin-der at hun er saa in - t'res - sant; hun gaar med „kys mig
 kommer nok af Fri - e - re med Smil og Hjør-te - suk. Men hun vil ej bøn-

paa en rig-tig Pok-kers Me - lo - di, saad'n en af dem, som ik-ke kan et
 havn han læ-ser og stu-de-rer væk, og sær-lig er han dre-ven i at
 ik-ke Hat“ og Dragt a la Vi-ol, om Dagmarkredser al - le Stjør-ner
 hø-re dem, hun har sin Hjærtens kær, des - vær-re er han talt i Pen - ge

Ø - re gaa for - bi, und - ta - gen den strax bi - der paa, og
 bru - ge Pen og Blæk. Han skri-ver saa kønt til sin Fær, og
 rundt, som om en Sol. Mens an dre smaa Pi - ger i Byen gaar
 ik - ke me - get værd. - Naar Dat - te - ren tig - ger og b'er, si'er

snart kan man slet ik - ke gaa et e - ne - ste Sted, hvor man
 sær - lig Ru - ti - ne han har i sta - dig at skri - ve paa
 dy - dig med sæn - ke - de Bryn, sér Dag - mar til al - le og
 Fa'e - ren: nej den Ka - val - ler som ham - rer Tan - gen - ter og

ik - ke maa hø - re Re - fræ - net der ly - der som saa: Lin - ger Lon - ger
 én Me - lo - di net - op det som den gam - le kan li': Lin - ger Lon - ger
 sen - der et Nik, og et Blik som jo al - drigs slog Klik: Lin - ger Lon - ger
 kun har Ta - len - ter han ven - ter vist kun det - te her: Lin - ger Lon - ger

Loo, ah! G' Af - ten kæ - re Ven! „Hvor har Du for - re - stentænkt i
 Loo, min kæ - re lil - le Fa'er, Du kan tro jeg Lin - ger Lon - ger
 Loo, ah, ken - der Du den Røst? Hjer - tet ban - ker in - den - for dit
 Loo, Dul han vil ha' min Mønt, u - den den det sik - kert var med

Af - ten at gaa hen? Skal vi „gaa paa Li - vet; sig hvad me - ner
 læn - ges ef - ter Svar, Bø - ger ko - ster Pen - ge saa det er en
 hvi - de Skjor - te - bryst. Ø - sters og Cham - pag - ne det er Løs' - net,
 Kjar - lig - he - den tyndt. Har Du mig for - staa - et? Spil - le - læ - rer,

Du, om vi gaar lidt paa Lin - ger Lon - ger Lin - ger Lon - ger Loo!
 Gru, og sær - lig ko - ster Lin - ger Lon - ger Lin - ger Lon - ger Loo!
 nu - O Dag - mar! lær mig Lin - ger Lon - ger Lin - ger Lon - ger Loo!
 Uhl Her van - ker in - gen Lin - ger Lon - ger Lin - ger Lon - ger Loo! -

214. Nu mit Kjøkken og min Kjælder.

Tempo di Polka.

fz 1. Nu mit Kjøkken og min Kjælder har jeg
Fine. 2. Kjø-ben-havn er nu et So-do-ma Go-
 3. He-le By-en kig-ger ef-ter Mil-li-

luk-ket a' og maa ha' Luft'. Gud-ske-
 maa-ren Du med sagt: „For-duft, Du Ny-rops Hus, hver A-
 o-nen ja, hvem er Får til den? det er Mar-cus-sen! Kjø-ben-

lov at jeg fra Kjø-ben-havn er stuk-ket a', den kval-mer mig og
 vis man læ-ser er saa vrøv-le-vaa-ren uh! om Ver-dens By om
 hav-ner-ne s'gu selv maa ud med Kro-nen hva'? til Ti-ve-li, den er

vam-ler mig, for det Sprog der ta-les fat-ter jeg ej Muk-ket a', det
 Ver-dens Ry. Folk som hid-ind-til, til Nødtørft gik i Gaa-ren hul Ko-
 li-ve-li. Kjø-ben-hav-ner-ne maa selv gaa i Bal-lo-nen ahl og

„Kes-ke-sa“ og my-cket bra ja og det Ud-stil-tings-vrøvl er nær jeg
mu-nen vil gi'e Hus-ly til ja selv Sneg-le-gan-gen op til Run-de-
Fla-sken se, o dob-belt W. er de læns paa Mønt, saa pres-ser de Ci-

spruk-ket' a'; jeg fal-der a' Hva' ba'? Men nu er
taarn nu man kjø-rer a' Hva' ba'? Aa saa nu
tro-nen tja, den rev-ner vist til-sidst. Aa, aa jeg

jeg saaglad, jeg skal i Dy-re- ha-ven, først skal jeg ha' lidt Mad, jeg
er jeg fri, jeg skal i Dy-re- ha-ven, Kunst, Land brug, In-du-stri ej
stik-ker fra det Vrøvl til Dy-re- ha-ven, Svensk, rus-sisk O-pe-ra og

er en Smu-le flov. Her kan man Gud-ske-lov slet ik-ke bli-ve
mer jeg hol-der ud, selv den for-gyld-te Rad_Gad vidst om det er
tysk Ko-me-die spill Li-vet for Cza-ren det kan læg-ge mig i

gna-ven, her er in-gen Phi-lip Skou i den-ne Bø-ge- skov.
Pa-ven? naa jeg er li-ge-glad, han kje-der mig ved Gud.
Gra-ven, jeg blir et rent Ske-let, Nei, gu' om mer jeg vil.

D. C. al Fine.

215. Nu vil jeg indvie jer i historien -

Allegro.

The musical score is written for piano and voice. It consists of three systems of music. The first system begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Allegro' and the dynamic is 'mf'. The lyrics are: '1. Nu vil jeg ind-vi - e jer i hi - sto-ri - en om en per -'. The second system continues the melody and accompaniment with lyrics: 'son, en svensk kon-sta-bel i Sver - rig, som skød sig med en ka -'. The third system concludes the piece with lyrics: 'non, en svensk kon-sta-bel i Sver - rig, som skød sig med en ka - non.' The piece ends with a double bar line and a fermata over the final notes. The dynamic 'f' is marked at the beginning of the third system.

2. Han var lidt hidsig i blodet
for ræsten god og reel;
nu havde han sat sig i hodet,
at han vilde slå sig ihjel.
3. Han tømte sin brændevinsflaske
og smed den på en bastion,
så krøb han med sabel og taske
på hovedet i en kanon.
4. Sigaren, han havde i munden
til lunte benyttede han,
ti da han var kommen til bunden
den tændte kanonen an.
5. Men bakkens- og knebbelsbarter
sved først af den svenske rad,
derpå i tusinde parter
konstabelen splittedes ad.
6. En finger blev funden ved Skagen,
et øje og næsen ved Lund,
et dygtigt stykke af bagen
neddumpet i Øresund.

7. Fra Kronborg man det observerte,
det gav en stor konfusion;
til staden de telegraferede:
„en sejler af ny konstruktion!
8. De alliertes marine
ej mere behøves vil;
det er lord Cochranes maskine,
der styred ad Kronstadt til!“
9. Som lemmerne bukser og kjolen
blev spredt til lands og til vands;
en bukseknop fandt man i Polen;
men den var nok inte hans.
10. Men folk der på stedet beretter,
og det må mærkes især,
han døde først dagen derefter
af mangel på luft og på vær.
11. På prent har jeg læst det i „Tiden“;
men sandheden simpel og nøg'n
er, at det er længe siden,
så længe, at det er løgn.

216. O, Du som gav mig Haab en lille Stund.

Valse lento.

1. O, Du som gav mig Haab en lil-le
2. Sin Æg - te-halv-del bør man væ-re

Stund saadantil en visGrad og rak - te mig til Kys Din lil - le Mund - saadantil en
tro - saadantil en visGradmen Hjør - tet bør man og - saaskaffe Ro - saadantil en

visGrad. Var det da et Be - drag? næg - ter Du mig i
visGrad. Det kan a - le - ne Du men Dugør mig ja-

rit. *a tempo*

Dag al min Lyk - ke, min Sol, min Har - mo - ni, min Eks - stens saadan til en
loux ja, det gør Dul En - hver, der rig - tig el - sker er ja - loux saadan til en

vis Grad? jeg skal nok hol - de tro - fast ud i - mens saadan til en vis Grad
vis Grad. Og el - ske kan jeg Gud - ske - lov end - nu saadan til en vis Grad

skul de det ske Mi - mo - sa faldt fra vil saa Du, vil saa Du lø - se a'?
der - for hvis Du skal ha' Dig en Ven, ladsaa mig, ladsaa mig være den!

217. Og dersom Du morer Dig daarlig.

Allegretto semplice.

1) Og der-som Du mo-rer Dig daar-lig paa Ro-sen-lund og paa Freds-

berg, saa skal Du ta'e ind paa Ti - vo-li og see, om Du mo-rer Dig

der, saa skal Du ta'e ind paa Ti - vo-li og see, om Du mo-rer Dig der.

De sidste 4 Vers.

lamentabile e lento

2. Man gi'er en Mark for Personen*)
Og ikkun det Halve for Børn.
Ved Porten staaer Directionen
Tilligemed Entreprenørn.
3. Et Hurra for Entreprenøren!
Gud glæde hans kløgtige Krop;
Han fik s'gu dog Guvernøren
Til at lukke Bastionen op.
4. Her kan Du rutsche saa deilig,
Her faaer paa Maskine Du Thee,
Og kommer Du rigtig beleilig
Saa hører Du der Nummer Tre¹⁾.
5. Og Punsch kan Du faae hos Lardelli
Og Staals Distillation.
Paa Theatret seer Du Hr. Belli,
Han fører saa smuk en Person.
6. Man seer paa Beriddernes Kunster
I Trængselen tæt og varm.
Til Trods for Publicums Dunster
Beundres den Stærkemands Arm.
7. Man hvidter Jean Jensen udvendig
Og dreier ham rundt paa en Blok,
Og skjøndt han er ganske lebendig,
Saa staaer han saa stiv som en Stok.
8. Og der er min Kjæledægge,
Hun hedder Madam Jean Døpy,
Hun har saadan himmelske Lægge
Og Kugler hun bærer af Bly.
9. Og her har Du Lumbyeske Dandse
Og Ginderups Resteration
Og Schäferske Lamper med Krands
Og Povel Dahls Ascension.
10. Hos Firmenich spiser man Kaver,
Som man saa gjerne vil ha'e;
Og Daaser, som gjøres af Slaver,
Dem seer man ved Siden af.
11. I Statsgraven yndigt man seiler
I Baade ved Lampernes Skind.
Hos Petersen spiller man Kegler
Og gaaer saa til Nielsens ind.
12. Og alle Nationernes Faner
Indgyder saa stor en Respect.
I magelige Divaner
Man knuser sin Thevandsknægt.
13. Saa mange Ulykker spøres,
Men det er slets inte sandt,
Thi Alt, hvad herinde gjøres,
Er yderligst net og galant.
14. Kanskeens de inte forstod'et
Den første Dags Tid eller fleer.
Derfor fik han Vognen paa Ho'det²⁾,
Nu faaer han den inte meer.
15. Der klages fra Tømmerpladsen³⁾
Af dem, som skjærer Langsaug;
Men havde de faaet paa Kassen,
Saa havde de nok skreget: „Au!“
16. Ja her er Gudernes Bolig,
Ja her har Fru Venus sin Fart.
Hvor er der dog skjönt i Tivoli
O Gud, hvor er her dog rart.

Anhang.

17. Hvor gjør det mig ondt for de Stakler,
Som udenfor monne staae
Og lytter til vore Spektakler,
Formedelst de inte har Raad.
18. Men Noget seer de dog altid,
Og sommetidsens de hør,
Naar de blæser rigtig gevaltig
Deroppe, hvor Jernbanen kjør⁴⁾.
19. Og Nogle tager til Takke
Med oppe fra Volden at see;
Men ude paa Valby Bakke
Der staaer de Fornuftigste.
20. Og saa er det ganske umulig,
Naar hjemad i Porten man gaaer,
At see, hvem der var i Tivoli
Og hvem der stod udenfor.

*) Naar der er Voxsal, synges 2 Mk.

¹⁾ Anna-Polka af Strauss gik dengang under Navn af „Nummer Tre“

²⁾ En af de første Dage efter Tivolis Aabning faldt paa Rutschbanen en Vogn ned i Hovedet paa Componi-
sten Hr. J. M. F. V. Busch.

³⁾ Ved Skiveskydningen gik Ruglerne undertiden ind paa den bagved liggende Tømmerplads.

⁴⁾ a: Carousselbanen.

218. Og det var sig den Humlebi.

Allegro non troppo.

Piano introduction in G major, 2/4 time. The music features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Dynamics include *p* (piano), *f* (forte), and *dim.* (diminuendo). There are triplets in the first two measures.

Vocal entry and piano accompaniment. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *p* (piano). The piano part has a triplet in the first measure.

1.	Og	det	var	sig	den	Hum - le - bi -	sur - re, sur - re,
2.	Først	kys - sed	han	den	Ro - se fin -	sur - re, sur - re,	sur - re, sur - re,
3.	Saa	fløj	han	til	Gaa - se - urt -	sur - re, sur - re,	sur - re, sur - re,
4.	Da	blev	den	Hum - le	gram og vred -	sur - re, sur - re,	sur - re, sur - re,

Vocal entry and piano accompaniment. Dynamics include *mf* (mezzo-forte) and *p* (piano). The piano part has a triplet in the first measure.

sum -	han	tog	sig	for	en	Dag	at	fri -	sur - re, sur - re,
sum -	og	vil	Du	væ -	re	Kær -	sten	min?	sur - re, sur - re,
sum -	hun	sva -	red	Jal	før	hun	blev	spurgt	sur - re, sur - re,
sum -	gid	Pok -	ker	ta' ved	Kær -	lig -	hed!		sur - re, sur - re,

Vocal entry and piano accompaniment. Dynamics include *fz* (forzando). The piano part has a triplet in the first measure.

sum -	Han	føj -	ted	om	den	he -	le	Dag	med	Bas -	fi -
sum -	Nej	tak	for	slig	en	laad -	den	Svend;	gaa	han	til
sum -	Men	da	han	ind	i	Sen -	gen	saa,	en	Ge -	de -
sum -	Saa	slog	han	sig	paa	Vin	og	Mjød,	det	va -	red

f *rit.* *p*

o - len paa sin
Gaa - se - ur - ten
hams alt der - i
ved ind - til hans

Bag. _____
hen! _____
laa. _____
Død. _____

Sum sum
Sum sum
Sum sum
Sum sum

sum sum sum sum sum sum sum
sum sum sum sum sum sum sum
sum sum sum sum sum sum sum
sum sum sum sum sum sum sum

sum. Han føj - ted
sum. Nej tak for
sum. Men da han
sum. Saa slog han

1-3.

om den he - le Dag med Bas-fi - o - len paa sin Bag.
slig en laad-den Svend; gaa han til Gaa - se - ur - ten hen!
ind i Sen-gen saa, en Ge-de hams alt der - i laa!
sig paa Vin og Mjød, det va-red ved ind - til hans

4. *f* *dim.* *p*

Død.

219. Og husker du ikke den lystige Tid.

Allegro moderato.

Præsten.

1. Og hu-sker du ik-ke den ly-sti-ge Tid, naar i Kjø-ben-
 2. Og hu-sker du, naar vi om Mid-da-gen sad hos Ma-dam
 3. En Af-ten som fuld han paa Lan-ge-bro gik med ding-len-de
 4. Ja Mads, han var en for-træf-fe-lig Mand til Løj-er og til

havn vi kvæ-ged os ef-ter Da-gens Slid i Fa-der E-vans
 Fris, og aad vor For- og Ef-ter-mad til al-ler-bil-lig-ste
 Krop, til Vægte-ren pøb og paa Sti-gen fik ham prak-ti-se-ret
 Sjøv, han flyt-te-de Skil-ter og raab-te Brand om Natten mens Vægter-ne

Favn! Hvem var det da som ved Gil-derne drak de al-ler-fle-ste
 Pris! Hvem var det da der, som gjor-de i-sær med Opvartnings-pi-ger-ne
 op! *Kr.* Men hans sprang af Stigen og rend-te sin Vej for bi Prindsens Pa-
 sov. *Kr.* Men saa fik han Prygl, saa det var en Gru-Ja, paa Hau-ser-

*Krigsr.**Pr.*

Glas? Aa det var jo dig! Nej sik-ken en Snak, for det var sgu Mads.
 Fjas? Aa det var jo dig! Nej gu var det ej, for det var jo Mads.
 lads. *Pr.* Var det ogsaa mig? *Kr.* Nej vist var det ej! *Pr.* Nej det var sgu Mads.
 plads! *Pr.* O jeg kangri-ne min Ma-ve i-tu, naar jeg tænker paa Mads.

220. Og Kejseren bor paa det høje Slot.

Allegro.

The musical score is written for piano in 8/8 time, marked 'Allegro'. It consists of three systems of music. The first system begins with a piano (*p*) dynamic and includes the lyrics '1. Og Kej - se - ren bor paa det høj - e Slot, tra -'. The second system continues with 'la - la - la fal - de - ra fal - de - ri - ra, hans høj - rø - de Kjo - le den' and features a piano (*p*) dynamic marking. The third system concludes with 'klær ham saa godt, tra - la - la - la fal - de - ra tra - le - ral'. The score includes treble and bass staves with various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

2.

I Salen derinde laa Kejsereus Kjol',
men Katten sprang op paa den samme Stol.

3.

Og Katten han tog sig nu ikke iagt,
han tabte noget paa Kejsereus Dragt.

4.

Da Kejsereu nu til sin Kjole saa,
saa var der en stor Plamase paa.

5.

Og Kejsereu til sine Stormænd sa':
„hvor kommer vel den Plamase fra?“

6.

De Stormænd vidste slet ingen Besked,
men nu blev Kejsereu lynende vred.

7.

Og Kejsereu gav sine Stormænd Prygl,
og det var nu blot for Plamases Skyld.

8.

Og de turde ikke slaa ham igjen,
men derfor de slog deres Undermænd.

9.

Og alle de Store de slog de Smaa,
og de lod Pryglene videre gaa.

10.

Den Herremand slog sine Bønder i Flæng,
og Bonden sin Karl og Karlen sin Dreng.

11.

Og saadan fik hele Landet da Prygl,
tralalala, faldera, falderira,
og det var nu blot for Plamases Skyld,
tralalala, faldera, tralera!

221. Oh, Kjøbenhavn! du glade Fødeby.

1. Oh, Kjø - ben - havn! du gla - de Fø - de -
 2. En Yng - ling i sin bed - stø Ung - doms -
 3. Min kjæ - re Dy - re - ha - ve sto - re

by Kun ved dit Navn jeg blus-ser op paa - ny Ved Tan-ken
 kraft Med et Par ra - ske Næ-ver paa et Skaft, Flink til sit
 Gud! Snartser du no - get mi - se - ra - bel ud De gam-le

om dit run-de Taarn, din Hest, Mit Hjer-te hop-per bag min hvi - de
 Ar - beid og med sund For-stand En Pi - ge træf-fer ja og væk er
 Bø - ge-stammer fæl - des bort Og Sko-ven ryd-des til et Fæst-nings-

Vest. Vel er med Sy - le - ne det sløjt be - vendt, Vel har jeg
 han. Han aab-ner flux sit var - me Hjer-tes Dør, Jeg el - sker
 fort. For-svun-den er vor Strand-vejs Po - e - si Ved Damp-spor-

al - drig no - gen Bo - nus kjendt, Jeg gjør mig ej i Skat - te - bo - gen
Dig! ja det ved Gud jeg gjør Jeg lej - er os en bil - lig Kvist Du
vog - nens Men' - ske - ma - se - ri, Al Ro - man - tik skal gjø - res til Pro -

stor Men jub - ler med det gla - de Kor ja - jal Lidt go - de
smaa og Glut - ten sva - rer strax: lad gaal ja - jal Det kla - re
cent Der - for er min Mo - ral om - trent: ja - ja! Ej med en

rit.

Klæ - 'er paa og et Par ny Gla - cé, En Port' - mo - nix med et Par Kro - ner
Kil - de - vand, den ba - re Kjær - lig - hed Og saa for Hus - lig - hed lidt født Ge -
Dampvogn skal du kjø - re ud i Skov'n En Kurv med Smør - re - brød og Carlsberg

i Og saa en Tur paa Strø - get mel - lem 2 og 3 Se det er
ni Og li - ge - glad om al - ting saa gaar op og ned Se det er
i Og saa Fa - mi - lien paa en rig - tig Ka - per - vogn Se det er

Kjø - ben - hav - ner - po - e si, Se det er Kjø - ben - hav - ner - po - e - si!
Kjø - ben - hav - ner - po - e si, Se det er Kjø - ben - hav - ner - po - e - si!
Kjø - ben - hav - ner - po - e si, Se det er Kjø - ben - hav - ner - po - e - si!

222. Om Hundene høres der Skraal.

Allegro.

f *p*

1. Om Hun - de - ne hø - res der
2. En tysk Jour - na - list, har de
3. I Rigs - da - gen of - te vi
4. Be - stemt gaar et Uhr - værk fra

f *p*

Skraal, hørt saae Ranchs

Hver I Be - stemt

Jom - fru af Ring med de Mand paa Ka - bou - lan - ger

Del - le ta'r dan - ske har the - de - ret mang - ler

Maal kjørt, staa, Francs

Og Men Skjøndt Be -

si'er, det er maat - te end - of - te i stemt ban - ker

Løgn, naarder end - skjøndt den var Van - det han Ryk - ker - ne

si'es fæl, gaar, paa

At vær - re til Gri - se ej

Nok kla - re den Be - werding

Be - stan - dig han „berg“ et sig

Be - stemt bringer Stor - ken os

gi'es. sel. faar Smaa

Hun tro - lig paa Da Fru - ens Mann, man - ded ham Han præ - ker om Land og om Lov Be - stemt ro - ser Jes - per - sen „Fox“

Hun - de - vagt staar. op Lov „Fox“

Til selv hun i Til Bran - des han Og gjør et u - Be - stemt fal - der

Hun - de - ne gaar skrev i Ga - lop „chresten“ - ligt Sjov. Pri - sen paa Cok's

Mens Et Han Men

Bla - de - ne skræ - ler med Ge - valt, u - mandigt Sprog - bær i sit Bryst fal - de be - stemt

At Ak, Og Har

Hun-de-nes „Be - wer“ vir-ker saa Kug-len paa Da-ge er skin det be - det er en „Nik-ke-laj“ talt, drog! Lyst glemt. Ak kun-de de Saa sa' han at Han fat-ter sig Den faar dog saa Hun-de end - da Brandessku' slaas, vir-ke-lig klart, of - te sit Fedt,

En Smu - le Hen - syn ta' - Nej det kan de ej, det for-
Ih Gud be - va - re os! Nej det kan han ej, det for-
Men sjel - den i en Fart! Nej det kan han ej, det for-
Men fal - de præ-cis Kl. Et - Nej det kan den ej, det for-

staar de ej, Det er no'et som de aldrig har lært! Nej det kan de ej,
staar han ej, Det er no'et somhan aldrig har lært! Nej det kan han ej,
staar han ej, Det er no'et somhan aldrig har lært! Nej det kan han ej,
staar den ej, Det er no'et som den aldrig har lært! Nej det kan den ej,

det for-staar de ej, Det er no'et som de al-drig har lært!
det for-staar han ej, Det er no'et somhan al-drig har lært!
det for-staar han ej, Det er no'et somhan al-drig har lært!
det for-staar den ej, Det er no'et som den al-drig har lært!

f

223. O Morten, Morten Luther.

Andante, poco patetico.

1. O Morten, Morten
2. O Morten, Morten
3. Ja, Morten, Morten

subito Allegretto e giocoso.

Lu-ther, som løb fra Klo-strets Kut-ter og tog en Non-ne
Lu-ther, med Dig din Læ-re slut-ter! Din Ef-ter-føl-ger
Lu-ther, der fin-des end-nu Kut-ter, der fin-des og-saa

i din Seng og fik med hen-de Tøs og Dreng men ik-ke man-gø
gaar i Seng med Fru-en, hel-lig, hvas og stræng og helst med Fru-ens
Tøs og Dreng, som gær-ne del-te Bord og Seng, men mang-ler der-til

Pen-gel Det Klo-ster hav-de spæ-get Dig, men
Pen-ge; og Kir-ken, den har a-vet ham og
Pen-ge. De Kut-te-mænd vil spæ-ge dem i

p

si - den hen Du kvæ - ged Dig i Sen - gen med din Non - nø - lil, i
Ris til Ba - gen la - vet ham: i Sen - gen har han li - den Fryd, ved
Ste - det for at kvæ - ge dem; og med den svæ - re Hus - po - stil de

cresc.

Kir - ken med din Hus - po - stil, ved Bor - det med din Gry - dø - lil og
Bor - det præ - ker han om Dyd og blir Mis - sio - nens Kir - ke - pryd, men
næg - ter Dreng og Pi - ge - lil at var - me sig ved A - mors Ild; saa

rit. ad lib.

drak en Fla - ske Vin der - til og sang til Lu - thens Stræn - ge:
li - ge godt vi slaar til Lyd paa Lu - thersgam - le Stræn - ge:
sva - rer de: gør hvad I vil, men vi slaar Lu - thers Stræn - ge:

Poco lento e patetico.

Wer nicht liebt Wein, Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben
Wer nicht liebt Wein, Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben
Wer nicht liebt Wein, Weib und Ge - sang, der bleibt ein Narr sein Le - ben

f *rit.*

lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!
lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!
lang! Der bleibt ein Narr sein Le - ben lang!

224. Onkel Mads er liberal.

Allegretto.

Ramberg.

1. On- kel Mads er li - be - ral, han er stemt for
2. On- kel Mads er dansk, det kan den kun neg - te
3. On- kel Mads var ik - ke med dengang, da man

fri For - fat - ning, Fri - hed er hans I - de - al: Fri - hed for Be - skat - ning.
der vil ly - ve, han er født ved Gam - melstrand Nummer fem og ty - ve.
op - fandt Krud - tet, han vil „a tout prix ha'e Fred, det har han be - slut - tet.

Men faar hans let in - gen Tilvækst i Kas - sen, og faar hans let in - gen Fortrin for Mas - sen,
Han er saagar Skandi - navnaar det gæl - der, menskalder slaas nejsaa ta - ler han hel - ler
Al - drig han prøver at sej - le mod Vin - den, al - drig ved Kamp i ri te - rer han Fjen - den,

gi'er han med Glæ - de paa Fri - he - den Slip, aah, der er Fler af det Prin - cip,
Tysk til de Sto - re og Dansk til de Smaa, det er der Fler, som hol - der paa,
nej hangi'er ef - ter, gi'er Alt, hvad han kan. ja, der er Fler, der gør som han,

aa, der er Fler af det Prin - cip!
det er der Fler, som hol - der paa.
ja, der er Fler, der gør som han.

4. Onkel Mads som anseet Mand
Skyr hver folkelig Forening,
Kun blandt Folk af Rang og Stand
Henter han sin Mening.
Der vederkvæger han Hjertet og Aanden.
Saadan at ta' en Etatsraad i Haanden,
Det gør saa godt, at det næsten er Skam.
Ja! Det gør godt i fler end ham.

5. Onkel Mads er højst honnet —
Ja, nu tror vist En og Anden,
At han efter det Portræt
Straks skal kjende Manden.
Prøv! De kan finde paa Gader og Pladser.
Masser af Mads'er paa hvilke det passer —
Men at faa Kik paa den rigtige Mand —
Nej, det er det, De ikke kan!

225. På anstand og en smuk person.

Allegro.

1. På an-stand og en smuk per-son nu in-gen me-re sto-ler, hör
 2. Til skrædder Sø-ren-sen han går, han stak der-op fra ga-den, en

vi-sen om den un-ge Jon, som po-li-ti-et ho-ler, den fa-der sør-ged
 dok-tor-u-ni-formhan får fi-gur det hav-de ra-den, og den sad o-ver-

cresc. for sit barn, han gik på en ma-skin-fa-brik, og skönhan var og blev et skarn, han
 må-de net, det sa' de al-le, der så det; og han fik os-se en ka-sket, den

fik dog lært lidt me-ka-nik, men så løb han af læ-re, og det skuld' han ladt væ-re.
 kosted syv mark og åt-te. Sig skrædren lod be-væ-ge af frygt for kongens læ-ge.

3. I uniform han vandred hen
 til en honnet familie,
 toldassistent var faderen,
 og datteren var en lillie;
 han friede, da han hende så,
 de sammen i teatret gå,
 den stakkels skuespiller K
 Komedien betale må,
 det ham just ej fornøjet,
 men dog gik han i tøjet.

4. Så trak han frakken a igen,
 nu vil han greve spille;
 han går til sadelmageren,
 hvor der var bryllupsgilde.
 Skönt han var ikke invitert,
 han kom og hilste fra sin far,
 han måtte dog ha gratulert
 sin fars gamle „sallema'r.“
 Den tale dem behager;
 de gav ham vin og kager.

5. At han for noget stort vil gå
 var fejlen ved det hele;
 det største, han kunde hitte på,
 det var staldmester Schele.
 Da han i ridestøvler stak,
 han lignede ham af natur;
 men for at være greve — ak,
 der fattedes ham dog et ur,
 Da stjal han, tænk jer, kinder!
 et ganske nyt cylinder.

6. Af anger solgte han sin stads,
 beholdt blot permissioner,
 en lorgenet foruden glas
 og løjtnantsdistinktioner.
 Den gerning ham da hårdt fortrød,
 ti politiet fat ham får.
 Nu må han spise vand og brød!
 Se derfor her antegnet står
 til skræk for andre Joner:
 lorgnet og distinktioner.

226. Paa Gaderne mangler vi Liv og Skraal.

1. Paa Ga - der - ne mang - ler vi Liv og Skraal, nær
 2. Paa Køb - ma - ger - ga - de sku' Fan - den gaa, det
 3. Du dan - ske Kvin - de, din Ros skal højt fra
 4. Jeg dri - ver paa Ru - ten op og ned, no't

kom til Lon - don Ci - ty, der ta'r de det ik - ke saa smaat, se
 har man da'n - te Bén til, der til har vi Om - ni - bus, der
 mi - ne Læ - ber ly - de, de Dy - der, du har er ej faa du
 skal man jo be - stil - le den lan - ge For - mid - dag. Jeg

blot paa Eng - land, for det gør Staal, han ta - ler Spro - get
 kø - rer jo ik - ke saa gan - ske faa, hver U - ge faar vi
 hæk - ler og knip - ler og skær' i Sløjd, du pas - ser pænt din
 ser paa den pyn - te - de Me - nig - hed, la'er mi - ne Glug - ger

vit - tig, han skri - ver det ik - ke saa godt! Her gaar'en i Skridt og i
 én til, det gi'er saadan rar Fi - dus. Til - sidstmaa vi vist kø - re
 Gry - de, og pus - ler om Unger - ne smaa. Men naarder er Bryl - lup i
 spil - le og hil - ser Slag i Slag. Det er jo den billigste

Lun - te; i Lon - don kør' de gla - de - lig om-kaps, og
 gra - tis, saa bli'er Ak - tier man - ge Pen - ge værd, og
 Fru - e, fyl - des du af en fa - na - tisk Ild, saa
 Sport dog, at hø - re til det gla - de Føl - ke-færd, der

Mæl-ken om Nat-ten bli'er sgun - te mulk - te-ret som for - bu - den
 flyt-ter de blot Trini - ta - tis, er der in - gen smal-le Ste - der
 glemmer du Gas-ov-nens Lu - e og bli-ver paa Ka - re - then
 myl-rer paa As-falt og For - tov, det vil si - ge kun i Sol - skins

(Efter en gammel Solda -
 Snaps. Dér spil - ler de Boldt og Klink og Sjavs paa Pro - me -
 dér. Naa, skidt med lidtKnubs og Al - bu - stød paa Pro - me -
 vild. Ak, Man - den derhjem - me skæl - der ud paa Kar - bo -
 vejr, for reg - ner det saa er der gan - ske tomt paa Pro - me -

tervise.)
 na - den, og Po - li - tiet sig blan - der ik - ke i'et, og ta'er mig
 na - den, et Bøn, en Taa og et Par Fin - gre smaa, de ma - ser
 na - den. Du slaar og flaar og ri - ver Hat og Haar, mens Brud og
 na - den, d'er kun en Hund og n'turl'vis Fre-drik Brun, han tra - sker

hér, og ta'er mig dér og ta'er mig langs op ad Ga - den.
 hér, de kva-ser dér de bra-ser langs op ad Ga - den.
 Brudgom kør' i Glas-ka-re-then langs op ad Ga - den.
 hér, han sjas-ker dér han da-sker langs op ad Ga - den.

227. Paa Skydebanen hvor Brødrene skød.

1. Paa Sky - de - ba - nen hvor Brø - dre - ne skød paa Liv og Død, er
 2. I Ve - ster vi har nu en Møn - ster Kasjot, so - lid som faa, hvor
 3. At Danmark med Ret - te for In - tel - ligens har vun - det Navn, det
 4. Oh, Fu - re - sø med din dej - li - ge Bred, din Po - e - si, din

luk - ket, og in - gen af Ski - ver - ne faar et Skud i
 Fan - ger - ne gæm - mes saa sær - lig godt bag Laas og
 mær - ker man bedst naar „A - vi - sen“ skænds med „Kø - ben -
 Fred og ro - man - ti - ske En - som - hed er snart for -

Aar, med Bøs - sen paa Nak - ken maa Brø - dre - ne tra - ske, og
 Slaa. Saa mut - ters a - le - ne de sid - der i Hul - let, faar
 havn.“ Hvor præ - ges dog To - nen af Aand og No - bles - se, hvor
 bil Din Skov, hvor man saa Dron - ning - gaard i det fjær - ne, skal

op - staa i „Fø - nix“ som Fug - len af A - ske, dér drik - ker de Øl, og kan
 Ma - den bragt ind gen - nem Lem - men i Gul' - et, den krøl - le - de Char - les og
 faar man Re - spekt for den hjem - li - ge Pres - se, paa hvad Maa - de dan - ne - de
 ci - vi - li - se - res og gø - res mo - der - ne; du skal la - ves om, for du

faa, naar de vil, en Ski - ve till Af træf - fen - de
 Svup - Nik - ke - lai - saad'n hver for sig! Men dog faar de
 Men - ne - skerslaas, den læ - rer os. Jeg ved ik - ke
 skal væ - re med som Ba - de - sted! Men jeg, og jeg

Vid og fi - ne Ta - ler gen - ly - der Nej - en - dams Lo -
 Po - li - ti - et nar - ret, hver Mor - gen de ses i Ba - de -
 hvemman skal gi' Pri - sen, til „Kø - ben - havn“ el - ler til „A -
 tror, at vi er fle - re, syn's det er Synd, de vil spo -

ka - ler, man mær - ker, at i dem med Hyg - gen i et
 kar - ret, de lig - ger to og to og ny - der Hjemmets
 vi - sen;“ for Muusmanns Po - le - mik har nær - mest Hjemmets
 le - re den hjem li - ge Na - tur med de - res Knej - pe -

Hjem for - e - nes Sel - skabs - li - vets E - le - gan - cel
 Ro og pri - ser Sel - skabs - li - vets E - le - gan - cel
 Chic, men Frej - ligs Sel - skabs - li - vets E - le - gan - cel
 kur og Ak - tie Sel - skabs - li - vets E - le - gan - cel

228. Paa Strøget mellem 2 og 3.

Moderato.

1. Paa Strø-get mel-lem 2 og 3, med splin-ter - ny Ja - ket og
p 2. En *fin de sie-cle* Ka - va lér, som os - se var paa Strø-get
 3. Den stak-kels Pi - ge véd ej Raad, i Reg - ne - vejr paa Strø-get

fjer - be - sat Ba - ret,
 mel - lem 2 og 3;
 mel - lem 2 og 3;
 man kan en lil - le Frø - ken
 den stak-kels lil - le Pi - ge
 man vil jo nø - dig væ - re

sé, hun gaar saa let og net, maa - ske lidt vel ko - ket; hun
 sér og en, to, tre han faar en glim - ren - de I - dé; den
 vaad, naar paa det tør - re man sit Som - mer - tøj kan sé. Den

ny - der ret det skønne Vejr og kaster Blik - ke hist og her,
 Gavstrik hil - ser flux ga - lant i - mensmod Da - men e - le - gant
 lil - le nikker, sik - ke Blik - hans Hjer - te ban - ker: Dik - ke - dik,

dog Glæ - den brat for - vand - les kan og Sol - skin bli - ver let det ba - re
 sin Pa - ra - ply han ræk - ker frem: „Minskønne, oh, maa jeg be - skær - me
 og der - for nu man dag - lig sér dem sammen - selv om ej det reg - ner

Vand. O vel O Føj, o Føj, det ny - e Tøj!
 Dem! O vel f Hør blot en - gang den Don Ju - an:
 mer. - O vel Hør min Mo - ral, den er ej gal:

a tempo

Røg - nen strøm-mer ned fra Sky, hun harglemmt sin Pa - ra - ply,
 „Frø - ken, vil De sø - ge Ly un - der den - ne Pa - ra - ply?
 Pi - ger smaa, som gaar i By'n, glem ej hjem - me Pa - ra - ply'n,

stakkels Pi-ge, hun har in-gen Pa - ra - ply,
 Sig ej Fy, men ty til den-ne Pa - ra - ply,
 I maa ik-ke glem-me Je-res Pa - ra - ply,
 Pa pa pa pa pa pa pa pa
 Pa pa pa pa pa pa pa pa
 Pa pa pa pa pa pa pa pa

pa - ra - ply. Røg - nen strøm-mer ned fra Sky, hun harglemmt sin
 pa - ra - ply. Frø - ken, vil De sø - ge Ly, un - der den - ne
 pa - ra - ply. Pi - ger smaa, som gaar i By'n, glem ej hjem - me

Pa - ra - ply, stakkels Pi-ge, hun har in - gen Pa - ra - pa - ra - ply.
 Pa - ra - ply? sig ej Fy, men ty til den - ne Pa - ra - pa - ra - ply.
 Pa - ra - ply'n, I maa ik-ke glem-me Je - res Pa - ra - pa - ra - ply.

Fine.

229. Paa Torvet i Sevilla.

Tempo giusto.

Spansk Dans med Kastagnetter.

mf grazioso

1. Paa
2. Jeg

p

Tor - vet i Se - vil - la, der traf jeg Ju - ju - a - ni Ju - a - na Ju - a -
hø - rer Van - dets Ris - len, den næ - re Ti - sken og Hvidsken af Draaber der

rit. *a tempo*

ni - ta, aah, den Pokkersknibske Tøs!
fal - der, mens jeg ven - ter paamin Skat!

Hun
Da

sprang, slog Ka-stag - net-ter, hendes Øj - ne ly - ned saaskrapt, me-re rapt end Fa -
ser jeg oh, min Don-na, hun vin-ker ad mig, men frygtsomthunkal-der mig

rit. *al tempo*
cet-ter, at det næsten i mig gøs!
til sig, — men hvordan har det dog fat? —

1. Mit Hjør - te
2. Medskæmtfuldt

bruste. Mit Ho - ved! Aah, det su-ste. — Det Syn mig rent be - ru-ste: Bliv min! Oh Ju - a -
Alvor hun hvi - sker til mig; „Signor! min El - sker Jer vil svare, se hist, tag Jer i

ni - tal
Va - rel *f*
To Øj - ne straa - ler, hun til mig
To - re - a - do - ren sig nær - mer

1. 2.
lér. Saa forsvandt Ju - a - ni - ta paa spansk Ma - nér. To Øj - ne nér.
der! Saa forsvandt Ju - a - ni - ta paa spansk Ma - nér. To - re - a - nér.

Rep. ad lib. D. C.

230. Peter har kun et Par Sko.

Allegro vivace.

Moderato.

1. Pe - ter har kun
2. Pe - ter dan - ser
3. Pe - ter rundt paa
4. Pe - ter sat - te
5. Saa blev Pe - ter
6. Høj - re Ben de
7. Ven - stre Ben gik
8. Ak! hvad hjalp den
9. Der - af er Mo -

ét Par Sko, Nat og Da', Dan - se - gul' selv en Lap, syg en Dag, sat - te a', sam - me Vej, sø - de Grød, ra - len jo,
ét Par Sko, Nat og Da', Dan - se - gul' selv en Lap, syg en Dag, sat - te a', sam - me Vej, sø - de Grød, ra - len jo,
Pe - ter bur - de haft sig to.
Sko har ik - ke godt der - a'.
i hans e - ne Sko gik Hul,
men hvad hjæl - per Lap i Sjap?
han fik var - me Grød - om - slag.
Pe - ter gri - ne - de end - da.
Pe - ter holdt sig li - ge sejt.
for en Dag var Pe - ter død.
man maa mindst ha to Par Sko

dim.

Allegro vivace assai.

haft sig to. Ja - men
godt der - a'. Ja - men
Sko gik Hul. Ja - men
Lap i Sjap? Ja - men
Grød - om - slag. Ja - men
de end - da! Ja for
li - ge sejt. Ja for
Pe - ter død. Ja - men
to Par Sko. Ja - men

1.-9. Pe - ter han var li - geglad, han hop - pe de ogsprang og

tral - le - de og sang he - le
Da - gen lang.
Da - gen lang.

231. Politiet det er gi'et.

Tempo di Valse.

1. Po - li - ti - et det er gi' - et de kan ik - ke li'
 2. Hver - gang Cza - ren kom - mer og paa Re - den læg - ger bi,
 3. Jour - na - li - ster - ne og Sku - e - spil' - re, ra - ske Ra - de

p

Klub - ber, der har Bal om Nat - ten, man - ge Gan - ge kom - mer de før
 al - le Kvin - de - hjær - ter skæl - ve. Men i Som - mer blev de nar - ret
 skul - de la - ve Ma - ske - ra - de, sex - ten Kro - ner Par - ret var 'et,

Bal - let er for - bi og no - te - rer he - le Klat - ten. Og Be -
 han kom Klok - ken ti, men var først ven - tet Klok - ken el' - ve. Ej paa
 aa, de var saa gla - de, blot de fjor - ten hun - dred' ha' - de, Sti - len

tjen - ten som er be - le - ven bér dem skruppe a' med Rpb og Stub. Skønt at
 Told - bo - den var Sol - da - ter, Ga - la, el - ler Corps di - plo - ma - tique. Kun i
 stolt stod paa stræng Em - pi - re, men For - slag var der ik - ke i'et, der blev

For - man - den si - ger dre - ven, „vi er ba - re en dra - ma - tisk
Grøn - nin - gen Gardens Va - ter gik og prø - ve - de med sin Mu -
teg - net saa - dan cir - ka fi - re og en Fri - bi - let til Po - li -

Klub.“ Men Be - tjen - ten bér, la' vær, la' os væ - re fri for Scø - ner
sik; og da han traad - te an, sag - de Cza - ren: Bra - ve Spil - le -
tit Saa blev Fe - sten lyst a, Lum - bye sku' ha' spil - let men de

herl mand, sa': Nu er det Bal for

bi, nu kan Mu - si - ken gaa hjem, nu er

det Bal for - bi, nu kan Mu - si - ken gaa hjem!

232. Prinds Ferdibrand var Keis'ren af Brasiliens Søn.

1. Prinds Fer-dibrand var Keis'ren af Bra-si-li-ens Søn, han var yn-dig og skøn. Hans

Øi-ne de lyste som to Stjerner i Sky, hans Kjortel den var prægtig og hans Buxer var nye.

2. Prinds Ferdibrand læ'r sadle sin Ganger,
den graa,
Med en Guldsadel paa,
Saa reed han sig i Krigen med Kjæmper-
ne at slaaes,
Just akkurat saadan som Prinds Ferdinand
hos os.

3. Prinds Ferdibrand han seired i et Slag,
som var stort,
Tæt ved Amagerport.
Saa rædselsfuld og blodig var Prindsen sam-
me Dag,
At Ingen kunde begribe, hvor Fjenderne blev af.

4. Prinds Ferdibrand han rider sig i Dyrehaven ud
I sin Rustning saa prud.
Paa Nørrebro ham fulgte over 1000 Mænd,
Ved Vibenshus var Prindsen alene igjen.

5. Saa seired han i Dage, han seired i to,
Han var lystig og fro,
Den tredie Dag han seired og paa Keiserens
Bud,
Da kunde ei hans Pallask holde længere ud.

6. Prinds Ferdibrand han ganger sig for Kei-
seren at staae
Med sin Pikkelhue paa:
„Hr. Keiser Fjendens Hær har jeg knust med
Dødsforagt,
Og nogle af mine Egne har jeg ogsaa ødelagt.

7. Paa Fælleden og Dyrehaven førte jeg an,
Som jeg altid pleier van.
Jeg kjæmpet har og seiret for Dig og
Landet, men
Nu vil jeg være Hertug af Dyrehaven!“

8. Men Keiseren svarte: „Det kan aldrig gaaean,
Nei min Sjæl om det kan.
Til Lehn Mester Jakel jeg Dyrehaven gav,
Til næste Sommer Heiberg skal løse ham af.

9. Da uddrog Prinds Ferdibrand sin Klinge saa god,
Den var rød udaf Blod.
Hans Stemme den sused som en rygende Storm:
„Saa vil jeg gaae i Gardernes den røde Uniform!“

10. Men Keiseren svarte: Det kan aldrig gaae an,
Nei min Sjæl om det kan.
Det Røde har jeg indført med Visdom som
jeg pleier,
Alene for min Garde, for Postbud og Lakeier.“

11. Da uddrog Prinds Ferdibrand sin gyldene
Kniv,
Stak den gennem sit Liv.
Og derfor er Prinds Ferdibrand nu død og
begraven,
Men aldrig vil man glemme hans Navn i Dyre-
haven.

233. Pst, Opvarter! S'gærne.

Poco Allegro.

Dialog. Sprekkelsen.

f *Fine.* *p* *tr* *tr*

1. Pst, Opvarter!
2. Auktion!
3. Boulevarden

S'gærne
Lille Maleri!
Mange Folk

tr *tr* *tr*

Spiseseddell!
Stor Kunstner!
Mange Damer

Værsartig
Antonin Proust
Dejlig Pige

Bøf
Tak jeg nøs ikke
Rød Hat

tr *tr*

Meget lille
100,000!
Sorte Øjne

Rundstykke
Amerikaner
Maa jeg ha' den Ære?

Osse lille
200,000
Pst Drosche!

Maa jeg betale
Erygger Jakobsen
Restaurant!

S'gærne
300,000
Champagne!

Reg -
Ameri-
Meget

ning
kaner
kjælen!

Meget stor
400,000
Dejlig Pige!

tr *tr*

14 Frank
Antonin Proust
Laane 20 Frank!

Gier ham 20
500,000
Dejlig Pige

Ingen Penge igjen
Franske Stat ikke betale
Udenfor et Øjeblik...

Saa du Røgen?
Saa du Røgen?
Saa du Røgen?

234. Ritsch-Ratsch ser De her.

Allegro vivo.

f

Ritsch - Ratsch.
p Ritsch-Ratsch

ser De her! Jeg er Pen-geværd, Ret en tæk-ke-lig Fyr, Men for

f *p*
skrække-lig dyr At gi'e Kost og Klæ'er! Jeg gjør Stads og Gjæld, Men trods

Fjas og Spræl Glem - mer ej vi Fol - kets Held, Vel?

p

1. Mig har he - le Fol - ket her Vun - det kjær Ved min Færd, Jeg er skik - ke -
2. Hver en Lov paa graat Pa - pir, Som jeg gi'er, Al - tid bli'er Reg - net mig til

lig i Bunden, Naar jeg ik - ke kan læ'e vær, Men bli'er u - den stort Besvær
Gunst og Æ - re, Ef - ter hvad min Tje - ner si'er, Thi En - hver i den - ne Sal

Sær og tvær Mod Enhver, For i Grun - den er jeg kun en Ulv i Faa - re -
Er loy - al, Sik - ken Kvall! Og jeg Stakkelt selv maa væ - re Rød og ra - di -

klæ'er! *ff* Naar de muk - ker, si'er jeg: Sik - ke
kal. *ff* Jeg gaarrundt som en u - ro - lig

Snak! Naar de buk - ker, si'er jeg ik - ke
Sjæl, *p* Hol - der Fol - ke - mø - der med mig

mf Tak, Og ved den - ne Ma - nø - vrering Pri - ser Al - le min Re - gjøring!
mf sel', Stort og Smaat jeg fin - der Fejl i, Men det sy - nes Folk er dej - lig!

Ja
Ja

p Ritsch-Ratsch! fi-li - bum bum bum,

Jeg er ik - ke dum, Men en tæk - ke - lig Fyr, Der gjør

skræk - ke - lig Styr Med sit Pub - li - kum! Kor. Jeg Han gjør Stads og Gjæld

Men trods Fjas og Spræl Glem - mer ej vi han

1. Fol - kets Held! Vel? 2. Held! Vel?

235. Robert Bly han var ej.

Moderato.

Stuart.

1. Ro-bert Bly han var ej skabt som Folk er flest: hvad An-dre gik af -
 2. Ro-bert Bly yn - ded ej Ter - nin - ger og Kort: Seks Spil - le - ban - ker
 3. Ro-bert Bly han fandt Vej, hvor han vil - de hen. Selv naar han laa paa

vej - en for, det mo - re - de ham mest. Hver Vi - sit blev han kvit,
 sprængte han og gav Ge - vin - sten bort. Men Hazard tit han har
 Ha - vets Bund, han hit - ted op i - gen. Om vor Jord rundt han for

thi han holdt en - gang som Hund en Bjørn og som La - kaj en
 spil - let om sit Liv og du - el - le - ret paa Ka - non ja
 fi - re Gan - ge dels til Skibs, til Fods, til Hest og dels til

2. Gang. Kor.

lang O - ran - gu - tang. Gav han sig blot til at fløj - te saa
 paa Lo - ko - mo - tiv. Selv da Tom Swell bød ham ud paa en Du -
 Vogns og til Ka - mels. Og da til - sidst han fandt Li - vet her for

smaat, strax kom to Slan - ger nok saa net og dand - sed en Bal - let.
 el paa Næ - ver - ne, saa bok - se - de han Bok - se - ren i - hjel.
 trist, for - lod han det paa sin Fa - con: Han him - led pr. Bal - lon.

236. Saa gik vi til Ostindien.

Matros-Opsang med Kor.

Allegro.

*Solo**Kor*

1. Saa gik vi til Ost in - di - en. O - hej, o - hol

*Solo**Kor**Solo*

Der kom vi midt un - der Li - ni - en! O - hej, o - hol Saa

*Kor**Solo*

sandt, som mit Ord staar til Tro - en - de. O - hej, o - hol Jeg

Kor

saa' den, for den var jo glo - en - de! O - hej, o - hol Ba - re bliv

ved! Vi er Al - le med. Ja, om og - saa selv Du svor, at det var

Løgn, min Bror, tror vi Dig paa Dit Ord. *f*

2.

Kalkutta var en herlig Stad.
 Hvorhen vi kom, var der russisk Bad!
 Vi leved af bare Vanilje-Is.
 Men varm var den altid — naturligvis.

3.

Tænk blot, naar Maanen skinner dér,
 Brænder den værre end Solen her!
 En Gang stak den Ild i min Hattepul,
 Men da var den rigtignok ogsaa fuld.

4.

Til Sidst blev Heden os for drøj.
 Stegt var næsten hver Fugl, der fløj.
 Og alle de Aal, som vi stangede,
 Var kogte, før de blev fangede.

5.

Fra Indien vi os begav
 Til det navnkundige røde Hav.
 Saa dejligt et Syn har jeg aldrig haft:
 Vi sejlede som i Rødbedesaft.

6.

Solo. Og derpaa kom vi alle Mand...
Kor. Ohej, oho!
Solo. Endelig vel til Ægyptens Land.
Kor. Ohej, oho!
Solo. Og dér — ja dér blev vi til Mumier!
Kor. Ohej, oho!
Solo. Skaal, Manne! Og vel bekomme Jer.
Kor. Ohej, oho!

Tak skal Du ha',
 Visen den var bra'!
 Og om ogsaa selv Du svor.
 At det var Løgn, min Bror,
 Tror
 Vi Dig paa Dit Ord!

237. Saa lad mig da for Dig min Sjæl oplukke.

Allegro.

Nissen. 1. Saa lad mig da for Dig min Sjæl oplukke Og tol-ke hvad paa
 Nissen. 2. Mit Hjer-te smel - ter hensom om det kogt er, Sig vil Du føl - ge
 Nissen. 3. I Hjemmet byg - ger jeg en lækker Re - de Hvor Viskal kur - re

Hjer-tet længst jeg bar, Har Du ei hørt mig gaa omkring og suk - ke, Fra vi i
 mig i Lyst og Sorg? Og drage med paa al-le mi-ne Tog - ter I-mellem
 som to Du - er smaa! Et Pa-ra-dis hvor ef-ter man skal le - de Saa De, der

Taar - bæk og Skovsho-ved var; Sæt Dig min Dei-li - 'e Villy. Hvor her er
 Gam - mel-holm og Klampen - borg; Mit Skibbli'er fi - ne - re end, „Dunken“
 seer det, strax skal si - ge: „Aa! Villy. Ja Tak min Yn - di - 'e Men hør blev

haardt o vé Jeg troe-de at det var en Ka-na-pè. Maa om Din
 skal Du se, Der er en stor Sa-lon med Ka-na-pè. Villy. Nei er der
 ik - ke vrø' Glemblot for Guds Skyld, ei en Ka-na-pè. Min lil-le

Plaid jeg be'e Saaskal Du ba-re se, Her bli'er saa blødt som paa en Ka-na-pè.
 virke-lig del! Saa tag mig en to tre, Jeg si-ger Ja; naarder er Ka-na-pè.
 Lyk-ke-fe. Min Tankes vel og Ve Vær ro - lig Du skal faa en Ka-na-pè.
 Nissen.

238. Så smuk er ingen steder.

Andante.

mf

The musical score is written for voice and piano. It consists of five systems of music. Each system has a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/8. The tempo is marked 'Andante' and the dynamic is 'mf'. The lyrics are in Danish and are printed below the vocal line.

1. Så smuk er in - gen ste - der som hos et ny - gift
par, selv møb - ler der og klæ - der den fri - ske ung - dom
har; med E - den er det lig - net og lig - ner ej så
småt, o der er så vel - sig - net, så hyg - ge - ligt og
godt, o der er så vel - sig - net, så hyg - geligt og godt.

2. Jeg gik, hvor skovens grene
ud over stien hang.
En lille fugl sad ene,
og derfor ej den sang;
men var der to ved reden,
de kvidred nok så fro,
rundt om dem var et Eden,
fordi at de var to.

3. Alt har en duft, en tone,
et eget trylleri;
den søde lille kone
er ene skyld deri.
En kan ej himlen finde,
nej man må være to;
jeg råder mand og kvinde,
skynd jer at sætte bol

239. See en Aftenstund i Kæden.

Allegro.

*1. See en Af - ten - stund i „Kjæ - den“ var jeg kom - men med paa
 Bal og jeg hen - gav mig til Glæ - den, som et Mand - folk stun - dom
 skal; mensaa seer jeg midt i He - den et Par Øi - ne som Kry -
 stal; Hil - le den! sik - ke Spænd! for en Blik - ken - sla - ger -
 svend! Hil - le den! sik - ke Spænd! for en Blik - ken - sla - ger - svend!

2. Hun var kjønnere end Rikke,
 Skorstensfeierens, De veed;
 Da jeg saa saae hende nikke,
 Tak saa vidste jeg Besked.
 Hun var sød og hendes Blikke
 Slog hun op og slog hun ned,
 Det kan vi netop li'e
 Dette Blikkenslageri.

3. Hendes Kjærest var en Slagter
 Og hun selv var her fra Fyen;
 Men jeg seilede ham agter,
 Skjøndt hans Blikke de skød Lyn.
 Før han saae sig for saa stak der
 Et Par Næver i hans Syn,
 Der min Ven, har Du den
 Fra en Blikkenslagersvend.

*) Af Studenterkomedien „Hansen.“

240. Se først er der Slaget.

Allegretto.

1. Se først er der Sla-get se først er der Sla-get som i Terndrup-lund blev
 2. Og saa er der Kas-sen, og saa er der Kas-sen for Brand-as - su-rance, der

ud-kjæm-pet me-re med Ham-mer end Mund, og tænk dem blot der-til var
 skju-ler mærkværdigt sit Regnskabs Ba-lance; mens For-man-den skaf-fer sig

Grund-lo-venGrund.Og Næ-ver-ne faldt nok med Pro-per-hed der, det er det man
 dob-belt A-vance. Er Maaden end dri-stig saa si-ger han dog, det er det man

kal-der et Folk i Ge - vær, det er det, man kal-der et Folk i Ge - vær!
 kal-der, den ny Lønnings-lov, det er det, man kal-der den ny Lønnings-lov!

3.): Saa er der Barberen, :
 som var med i Leg'n
 han vilde nok ha' lidt formeget af Steg'n;
 men blev som Fugl Phønix dem dog lidt for klein,
 sig selv som den Første paa Skandsen han ser,
 |: det er det man kalder for en Pioner:|

4.): Se Socialisten, :
 han tænker som saa,
 hvorfor skal vi trælle og slide fra Smaa,
 og dog kun de Store det Hele skal faa;
 nej de skal s'gu dele det uden Pardon,
 |: det er det man kalder en „Møntconvention!“:|

5.): Saa er der Tivoli:|
 saa er der Tivoli — Bestyrelsen, se
 om den maa man helst være ganske diseret,
 den sover saa godt paa den høie Entre.
 At ligge i Dvale gefaller den bedst.
 |: det er det man kalder en Feriefest! :|

6.): Og saa er der Tuborg, :|
 der synger med Klang
 hver Dag i Avisen sin Svanesang.
 For der er nok næppe til Øllet engang,
 men nu skal der laanes Een der kaldes Ti
 |: det er det man kalder for Bierfileri!“:|

241. Se først æ der Herren, Etatserod Maank.

Mads Mikkelsen synger til Redaktionssekretæren.

Allegro.

1. Se først æ der Her - ren, E - tat - se - rod Maank, ham

ha nu di For-nem-me valt te Ris-das-mand faa vos-ded

æ en Hal-laank, aa rø-haa-red æ han aa halt. Se,

ded va mod mej, a han stil-le-de sej, aa der bløw en Gri-nen aa

Eni - sen, men ded va sku it - te a ham, men a mej, se,

der - for ska han i A - vi - sen, men ded va sku it - te a

ham, men a mej, se, der-for ska han i A vi - sen.

2.

Saa æ der Jostisroden, ded æ en stowr
 Filurikus, ded sier jej –
 Faa jæ hadde fire Processer i Fjowr,
 Aa han low mæ tave di trej.
 Se, trej a di fire, ded æ dow faa galt –
 Hvad Fan' ska vi saa mæ Jostisen?
 [:Men ded ha jæ lowed, han ska faa betalt,
 Aa nu ska han eng i Avisen!:]

3.

Aa Prowsten, han præker saa sødt og saa godt,
 Men han æ jost rejted polért.
 Te Julen jæ ga ham en Gris aa let Smaat –
 Jæ sku ju ha Jens konfirmért.
 Men ha va nok ette fornøjed endda:
 Te Paaske saa slawted han Grisen –
 [:Den aad han, men Drengen han bløw sku vist a.
 Jow – han ska men Sæl i Avisen!:]

4.

Aa saa æ der Downtoren, han skulle ske
 En Skamfærd, den Bunne - Balbér.
 Aa Skytten Mathisen aa saa – la me se!
 Saa trowr jæ, der itte æ Fler –
 Jow Mølleren, ham ska vi osse ha med,
 Faa jæ prutter ette paa Prisen –
 [:Aa Dejnen – ja, han gør nu engen Faatred...
 Men han ska sku dow i Avisen!:]

242. Se, her har jeg nu spildt de skønne Ungdomsaar.

Moderato.

1. Se,
2. Man
3. At
4. At
5. Jeg
6. Se,

her har jeg nu spildt de skøn - ne Ung - doms - aar, og
skal jo læ - re li - ge til man bli'er I - di - ot, har
tæn - ke sig en Præst kan stik - ke den - ne ud: at
Ber - ner - kon - ven - tio - nen ik - ke gik hos os! at
ta'er ge - val - tig Del i Cyc - le - Lan - de - vejs - sport, jeg har
Blom - sten hos os det er jo Kvin - der - ne, i

faa - et man - ge Stænk i mi - ne blon - de Haar, men
De'it - te set en Sui - te Æg - te - skab å la mo - de?" Der
kal - de en Kol - le - ga Sa - tans Sen - de - bud! Kol - le - ga'n
stjæ - le det var el - lers ik - ke Skik hos os, næ
end - nu in - gen Cyc - le, men et Nørd - sjæl - lands - kort, jeg
Vin - ter har Blom - sten hed _ det Or - ki - dé, se

Pæ - re - Sku - den hol - der sig skam li - ge ung og smuk, og
læ - rer man de ræd - sels - ful - de Føl - ger det kan ha', naar
var Grundt - vi - gi a - ner, men han selv var Mis - sio - nær, jeg
vi be - skyt - ter Kunst og vi be - skyt - ter Vi - den - skab, men
ken - der Reg - le - men - tet, og jeg er paa Hat med Flor, og
fro - digst den gror i den syd - land - ske Luft, jeg

Æb-ler - ne da og saa, naar de ba - re ej faar Mug. Jeg har min
 Man - den han gaar u - den om paa Bum fal - de - ra. Ja Bern - hard
 syn's al - lig - vel ik - ke, det er den Slags Ting der klær. De kan jo
 Dig - ter - ne be - skyt - ter vi just ej med Li - den - skab, de bli'er til
 jeg har e - ven sam - me Haar for - nyer som Or - la Nord. Ja men - om
 fo - re - træk - ker Blom - sten med den hjem - li - ge Duft. For der er

go - de fa - ste Kun - de - kreds, men det er ik - ke tidt vi sés, det
 Ol - sen er en Sa - tans Ka'l, en Pæ - da - gog i Vox - Mo - ral. Naar
 skæl - de ud paa os, selv sku' de ik - ke ger - ne slaas, med min - dre
 Rø - ve - re o - ver - ladt og rø - ver - ag - tig o - ver - sat, men je'in - gen
 Ras - mus - sen ta'er Jør - gen - sen, el - ler Ja - cob - sen slær Sø - ren - sen, om
 det med Dan - ne - kvin - der - ne, naar de vif - ter lidt med Fin - ner - ne, kommer

hæn - der un - der - ti - den a' Folk hel - ler gaar ved Si - den a', men
 ba - re de, der ser det, ej faar Lyst at gaa paa Did' - lom - dej - naa
 saadn en Mis - sio - nær paa in - gen Maa - de kan la - vær', naa
 Ed - gar Høy - er selv, og skri - ver in - gen Bø - ger selv, saa
 E - rik - sen før, Fed - der - sen, el - ler Did - rik - sen klør Ped - der - sen, be -
 Blo - det op i Kin - der ne naa - jeg le - ver nu kun paa Min - der - ne, saa

jeg er sgu for - re - sten li - ge glad, Gu' jeg saal
 jeg er sgu for - re - sten li - ge glad, dem om det!
 jeg er sgu for - re - sten li - ge glad, græsk - ka - tolsk!
 jeg er sgu for - re - sten li - ge glad, Tak for Mad!
 var' mig vel hvor jeg er li - ge glad, navn - lig glad!
 jeg er sgu for - re - sten li - ge glad, for - saa - vidt!

243. Se jeg er i Sandhed bedrøvelig stemt.

Tempo di Valse.

1. Se jeg er i Sand-hed be - drø - ve - lig stemt, saa
2. Men hvor kan det nu fal - de Hyr - der - ne ind, at

næ - sten jeg har mi - ne Tril - ler for - glemt; De ved maa - ske
læg - ge paa os stak - kels Smaa - pi - ger Vind, de Sjæ - le maa

ej hvad der nys er mig hændt, og det tænk dem blot i et
først dog paa Va - rér - ne se, før de o - ver os væl - ter

Præ - ste - con - vent. Nu har paa Tri - bu - nen saa læn - ge jeg
Jam - mer og Vee. Men Sa - gen er vist, at naar til os de

staaet, og al - drig en e - ne - ste Præst har jeg flaaet, og
kom, saa fæl - ded' de hur - tig en mil - de - re Dom; saa

saa vil dog Præ - ster - ne ryd - de os væk, for -
selv de med vor ra - ske Me - nig - hed sang, for -

di vi syn-ger dau - di, dau - di dau - di dau - di
tryl - led dau - di dau - di, dau - di dau - di dau - di

di da dau - di, er den ej fræk for -
di da dau - di, vi har Ta - lang! for -

1. 2.

3. Dog atter jeg smiler saa glad, thi nu har
vor By's vise Fædre nok gi'et dem Svar.
Ja Gud! hvor de dog paa det Hele har Syn,
det lader s'gu til, de gaar ret godt i By'n.
Aal sikken Forhandling, det var inte Griin,
de talte om Figaros grønne Gardin,
og kjæmpede for os, saa næsten jeg tror,
|: de selv har sunget daudi,
daudi, daudi, daudi!
di da daudi
hos os i Kor! :|

4. Men nu skal de høre, jeg tænker som saa,
og det har de Vise vist ogsaa tænkt paa:
De Guder i Valhal sang hvad de fandt bedst;—
Og Guderne maa jo staa over en Præst.
Se nu har jeg regnet den ud, at naar jeg
Blot aldrig mig viser mer paa Bülovs-vei
saa tør jeg nok synge med Fut og med Klang
|: mit velbekjendte daudi!
daudi daudi daudi!
di da daudi!
Som Aftensang! :|

244. Se jeg er opfødt med den Tro.

Allegro moderato.

Prendergust.

f

1. Se
2. Saa
3. Ja,

f Kor. *pP*

jeg er opfødt med den Tro Hvad Tro? At he - le Ver - den o - ver er der
prø - ve - de jeg da *Rob.* som hva? *P.* som hva? som Sporvognskon - duk - tør ved E - lek -
det saa ud en Tid *R.* som om *P.* som om jeg li' - saa godt ku' stik - ke fra det

Kor. *P.* *Robert.* *Kor.* *P.*

Nar - re — Nar - re? Og der var nok et Sted — Et Sted? Et Sted? Hvor
tri - ken — *Kor.* Gik én? Det var paa Su - ma - tra, *R.* U - hal (*P.*) Aa, ja og
He - le. Det He - le! *P.* For gæ - ves sled jeg i'et, kom om *Kor.* Kom om? *P.* til

P.

én som jeg ku' tje - ne Guld i Bar - rer. *Kor.* Bar - rer? Jeg hav - de den For -
si - den mel - lem Bombay og Be - na - res. Be - va - res! Og I kan tro, at Hin -
Fol - ke - slag i al - le Ver - dens De - le, *Kor.* De le? Røg O - pium hos Ki -

nemmelse, at det var min Be - stemmel - se en - gang at naa til - vejr's til Lykkens
du - er - ne stak Ho - det ud af Vin - du - er - ne Hver - gang jeg foer for - bi langs Ganges
neser - ne, drak The med Sing - ha - le - ser - ne, og spil - le - de O - thel - lo mel - lem

Kor. *P.*

Tin - de; Tin - de? Men hvor de skjul - te Skat - te var, Hvor Lan - det laa og
Bred - der, Bred - der men jeg blev ked af Ba - nerne og drog med Ka - ra -
Zu - lu'r, Zu - lu'r? til Skæb - nen var saa kvik o' la' mig mø - de Dok - tor

Kor. *f*

hva' dé var der ven-te-de, det gjald det om at fin - de. Fin - de.
 va-ner-ne til Ste-der, som jeg ik - ke ved hva, hed - der. Hva hed - der.
 Ni-ko-la en-gang et Sted, jeg hav-de tabt mit Guld - uhr. Guld - uhr?

p

Mit Navn er be- kendt, jeg sled med Ta- lent paa samt- li - ge
 Jeg har u - den Hvil rejst tu - sin - de Mil, drog Persien paa
 Nu fandt jeg mit Felt, nu var det re - elt, snart spil- led' jeg

Verdens The - a - tre om- trent. Som Fal- staff og Hamlet jeg Laur- bær har
 tvers i en Au- to - mo - bil. Jeg buk- ked' for Shahaen om- trent he - le
 Skurken og snart var jeg Helt, ja, saa var om - si- der da kom- men de

Kor.

sam- let u- den at tje - ne Mil - li - o - nen. Hans Navn er be- kendt, han
 Da' - en u- den at tje - ne Mil - li - o - nen. Han har u - den Hvil rejst
 Ti- der da jeg tjen- te Mil - li - o - nen. Nu fandt han sit Felt, nu

sled med Ta- lent paa samt- li - ge Verdens- the - a - tre om- trent. Som Fal- staff og
 tu- sin - de Mil, drog Persien paa tvers i en Au- to - mo - bil. Han buk- ked' for
 var det re - elt, snart spil- led' han Skurkens og snart var han Helt; ja, saa var om-

Hamlet han Laur- bær har samlet u- den at tje - ne Mil - li - o - nen.
 Shahaen om- trent he - le Da' - en u- den at tje - ne Mil - li - o - nen.
 si- der da kom- men de Ti- der da han tjen- te Mil - li - o - nen.

245. Serbien har Sorg med sorte Snipper.

Tempo di Mazurka.

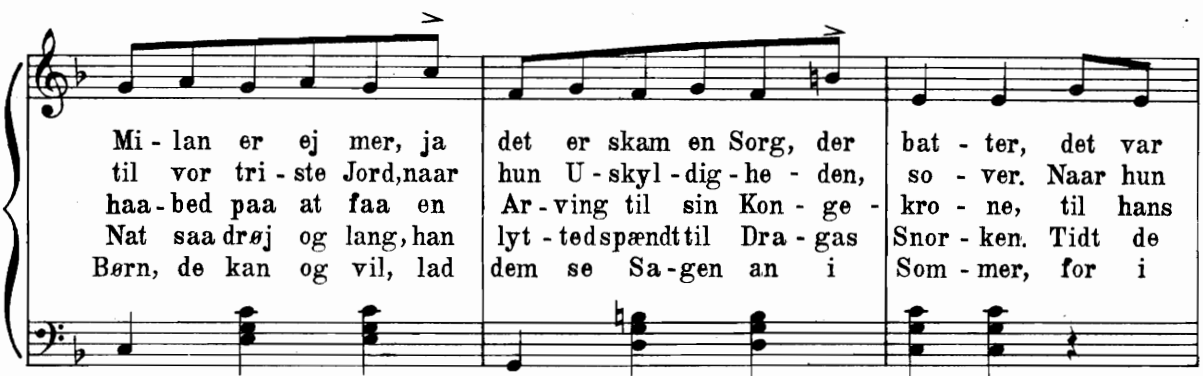
1. Ser - bi - en har Sorg med sor - te Snip - per, med sort Kor -
 2. Dra - ga var som Barn en Præm - je Pi - ge med U - G
 3. Dra - ga el - sket har sin A - lex an - der, fra fø - rend
 4. Først et dej - ligt Bryl - lup Par - ret gjo - re, sad saa og
 5. Men paa én - gang Ver - den staar i Lu - er, med Pres - se -

set og sor-te Sko, selv La - kaj - er - ne har sor-te Flip - per, og Lan - dets
 x i ser-bisk Stil, nu hun Dronning er i Serbiens Ri - ge, men har end -
 han blev kon - fir - mert. Han er en af Jor - dens bed - ste Plan - ter, men li'e som
 ven - ted' paa en Prins, og det væl - ted' ind med Jor - de - mo' - re, dels Ho - ved -
 snak og Ki - ste - præk, ka - ster Snavs paa de to Tur - tel - du - er for - di de

Hær har sort Cha - kot. Ex - høj - sa - lig Ma - je - stæt Kong
 nu sit Bar - ne - smil. Him - lens Eng - le smaa ned - sti - ge
 hun saaslemt ge - nert. Han gik rundt som Pe - ber - svend og
 stads og dels Pro - vins. Man - ge Da - ge hen - randt, man - gen
 ik - ke læg - ger Æg. Lad dem dog faa Lov at faa de

Mi - lan er ej mer, ja det er skam en Sorg, der bat - ter, det var
 til vor tri - ste Jord, naar hun U - skyl - dig - he - den, so - ver. Naar hun
 haa - bed paa at faa en Ar - ving til sin Kon - ge - kro - ne, til hans
 Nat saa drøj og lang, han lyt - ted spændt til Dra - gas Snor - ken. Tidt de
 Børn, de kan og vil, lad dem se Sa - gen an i Som - mer, for i

grum-me tri-ste Da-ge for hans Ven-ner her, men værstdog for hans Svi-ger-
 læ-ser og hun træf-fer et u-ar-tigt Ord, hun li-ge-straks det spring-er
 Får be-troe-de ham, det ik-ke kun-de gaa, med min-dre at han fik en
 op mod Him-len saa; hvor Sva-ler-ne sig svang; en Sva-le er dog ik-ke
 Dag saa véd der in-gen, hvad det bli-ver til, i Mor-gen mu-lik-vis det

dat-ter. Dra-ga, lil-le Dra-ga, Svi-ger-fa-rens lil-le Kæ-le-gris,
 o-ver. Dra-ga, lil-le Dra-ga, hun blev fyr-re-ty-ve Aar i-fjor,
 Ko-nø: „Tænk om Du og Dra-ga fik et lil-le Ba-r'n tænkdig blot!“
 Stor-ken! A-lex sa' til Dra-ga: „Dra-ga, tror Du ik-ke snart Du faar.
 kom-mer. A-lex sa' til Dra-ga: Lad nu væ-re med at græ-de, Du,

Dra-ga stak-kels Dra-ga græd i Pot-te og i Pæg-le-vis.
 Dra-ga, tænk Jer Dra-ga dog den Dag i Dag paa Stor-ken tro'r.
 Dra-ga, Jom-fru Dra-ga sva-red: Det kan vi saamændsaa godt!“
 „Jo jeg gør,“ sa' Dra-ga, „men hvor skal jeg kun-ne vi-de naar!“
 Dra-ga, sø-de Dra-ga, der kan kom-me man-ge Børn end-nu!“

rit.

f Kor.
 Dra-ga, lil-le Dra-ga Svi-ger fa-rens lil-le Kæ-le-gris,
 Dra-ga, lil-le Dra-ga, hun blev fyr-re-ty-ve Aar i-fjor,
 „Tænk om Du og Dra-ga fik et lil-le Ba-r'n tænkdig blot!“
 A-lex sa' til Dra-ga: „Dra-ga tror Du ik-ke snart Du faar.“
 A-lex sa' til Dra-ga: „Lad nu væ-re med at græ-de, Du,

Dra-ga, stak-kels Dra-ga græd i Pot-te og i Pæg-le-vis.
 Dra-ga, tænk Jer Dra-ga dog den Dag i Dag paa Stor-ken tro'r.
 Dra-ga, Jom-fru Dra-ga sva-red: Det kan vi saamændsaa godt!“
 „Jo jeg gør,“ sa' Dra-ga, „men hvor skal jeg kun-ne vi-de naar!“
 Dra-ga, sø-de Dra-ga, der kan kom-me man-ge Børn end-nu!“

246. Seer De jeg er Skoma'ersvend.

Allegro non troppo.

Jappe. *Bek.*

1. Seer De jeg er Skoma'ersvend, det er he - le Sa - gen_ Skoma'ersvend?
 2. Mut - ter er af fiin Extrakt, af Naal og af Syl hun hol - der ei Har hun A - syl?
 3. Naar ved Naal - len Lidt er tjent, væk fra Læd' - ret trækker jeg - Hil - le - død!
 4. He - le Da - gen sli - der jeg, lap - per og for - saa - ler jeg - Sol - der De?

mf

Jappe. *fz* *2. Gang. ff*

Sko - ma'ersvend! men den Pro - fit er smal. Men det er dog
 Nei hun kan ei liæ det Sko - ma'æ - ri. Der - med hun stor
 Nei for - staa, med det jeg si - ger stop! Saa om Aft' - nen i
 Sol - der? Naal nei kun paa Støv - ler - ne! Men fra Klok - ken

fz

kun om Da - gen, thi om Aft' - nen en der Pla - gen
 Møi - e vol - der mig, og see der - for byt - ter Rol - ler jeg
 Kjo - len træk - ker jeg, Bak - ker ræk - ker jeg, og Bor - de dæk - ker jeg
 syv ud - fol - der jeg mit Ta - lent, med Bak - ker jol - ler jeg

fz

saa er jeg op - ta - gen af at var - te op til Bal.
 fri for Vrøvl frem - trol - ler jeg mig om Aft' - nen et A - syl.
 og saa - dan saa lægger jeg mig dog nog - le Skil'n - ger op.
 og saa dob - belt sol - der jeg til jeg er paa Støv - ler - ne.

fz

247. Signelil sad i kakkelovnskrog.

Andantino.

mf

1. Sig - ne - lil sad i kak - kelovns - krog,   tå - rer - ne run - de så
2. Him - me - len var som as - ke grå,   stor - men så hvi - nen - de

stri - de,   mo - de - ren stod med en   nyt - tig bog   tro - lig ved dat - te - rens
vars - led;   Sig - nes be - fin - den - de   var så som så,   ny - li - gen hav - de hun

si - de.   Sig - ne - lil gråd for en   el - sket ven,   som til kam - pen var
bars - let.   Mo - de - ren la - ved en   bar - sel - gråd,   sal - ten tå - re i

dra - gen hen   mod Sa - ra - ce - nernes   ri - ge.   Yn - kerden ar - me   pi - gel
grø - den flød,   hun for sit barn monne   græ - de,   ma - deren stræt og   glæ - de.

3. Grøden var lavet, og moderen gik
den til sin datter at bære;
hjørteleg tak hun af Signelil fik:
„moder, velsignet du være!“
Moderen blev så hjærteglad
Signelil åd det hele fad,
sank så i dødens arme.
Himmelen sig forbarme!

4. Mod'ren af skræk fik apopleksi,
livløs hun segned paa tilje;
midnattens måne gik ruden forbi,
så på den stakkels familie.
Månen vender sit ansigt bort,
natten bliver nu ravneseort,
rædsomt uglerne tude —
hermed er visen ude.

248. Skaal for den Fabrik, der fik.

Mister Fix giver Monsieur Passepartout Likør mod Diætfejl.

Allegretto.

1. Skaal for den Fa - brik, der fik Kik paa den - ne Tryl - le - drik,

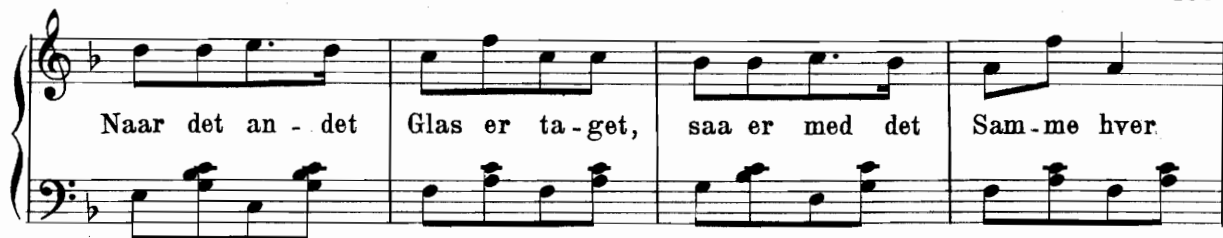
som kan sæt - te Alt i Skik og som in - tet Øj - e - blik slaar Klik!

Fine.

Naar det før - ste Glas Du tøm - mer syg og svag paa Krop og Sjæl,

en for - ny - et Livs - kraft strømmer fra Din Is - se til Din Hæl.

Naar det an - det Glas er ta - get, saa er med det Sam - me hver.

Pen - ge - sorg to - talt for - ja - get - Stod - de - ren er ble - vet Mil - jo - nær.

D.C.

2.

Naar det tredje Bæger skylles
 Over Dine Synder ned,
 Straks Du føler Hjærtet fyldes
 Af en ny Samvittighed.
 Naar Du saa det fjerde drikker,
 Faar Du Heltmod for Ti,
 Og det femte gør Dig sikker
 Paa, at Du er et komplet Geni.

Skaal for den Fabrik,
 Der fik

Kik

Paa denne Trylledrik,
 Som kan sætte Alt i Skik
 Og som intet Øjeblik
 Slaar Klik!

3.

Tømmer Du det sjette, faar Du
 Vished om, hvor Du er stor:
 Alt forstaar Du, alt formaar Du,
 Kort: Du er en Matador.
 Naar det syvende sig lister
 Stille til de andre ned...
 Saa er Du plakat og mister
 I et Nu den hele Herlighed.

Skaal for den Fabrik,

osv.

249. Skal jeg synge, saa hør da min Vise.

1. Skal jeg syn - ge, saa hør da min Vi - se, Den - ne
 Vi - se kun hand - ler om Sid - se, Som nu des - vær - re er død og be -
Tales.
 graven, *pp* Men ligemeget engang var hun en Fandens sød og dejlig Pige der ikke sagde „Nej“ til en Sex - tur, naar der blot var lidt or - denlig Bal i Ha - ven. *ff*

2.0, jeg traf lille Sidse en Mor'en,
 Da hun hængte til Tørring i Gaar'en,
 Der var strax no'et, der sagde herinde,

At der er mange dejlige Piger hele den vide Verden over, men det er da tydelig nok, at der ikke er en eneste, der tilnærmelsesvis er nær saa dejlig som hende!

3. Hun saa paa mig og sa' ikke noget,
 Men jeg kender jo Kjærligheds-Sproget,
 Og i Øjet dér skimtet jeg Flammen,

Som sa'e mig, at vi to nu engang af en højere Styrelse var bestemt for hinanden og lige saa godt med det samme kunde gaa hen og be' Præsten, om han ikke vilde være saa venlig at slaa os sammen!

4. Jeg gav Sidse en Kjælder med Rulle,
 Sidse gav mig saa mangen en Tulle,
 11 Dreng og sidste Gang en Pige,

Og hvis De tilfældigvis nogensinde skulde komme til at se det lille Pus med de blaa Øjne og det krøllede Haar, saa vil de li'som jeg sige, at Mage til Pige ikke findes hverken i Aabenraa eller Landemærket, Pilestræde, Vognmargade, Gothersgades Forlængelse eller Pustervige!

5. Aa vi leved saa sødt til forleden,

Da min Sidse hun vandredrede heden.

En bedrøvelig Ende fik Sidse,

Hun gik såadan som sædvanlig i sine egne Tanker, og tænkte ikke paa noget synderligt videre meget, og saa gik hun lige op i Gaarden, tog en Ende Nøglegarn og hang sig

i sin Chemise!

6. Ære være, o Sidse, dit Minde,

Jeg gaar rundt med dit Minde herinde,

Og dermed er det slut med min Vise,

For nu skal jeg hen til en Monumentmagersvend og bestille en Marmorplade, hvor der med forgyldte Bogstaver skal staa: — Herunder hviler Støvet af min evig uforglemmelige, dyrebare

Sidse! —

250. Smakken i søgang slingred op og ned.

Allegretto.

The piano introduction consists of two staves in 2/4 time, marked *p*. The right hand plays a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes.

Link.

1. Smak-ken i søgangslingred op og ned og op og ned, en-hver med

The vocal line begins with a *Link.* (linking) note. The piano accompaniment continues with a steady eighth-note pattern in the right hand and a bass line in the left hand.

sygdom stred, og følt sig vred. Angst-fuld man rå-ber:hofmans-drå-ber,hof-mans-

The vocal line continues with the lyrics. The piano accompaniment maintains its rhythmic accompaniment.

drå-ber! O, jeg har så ondt, o vel ge-svint en skel" I al-le

The vocal line concludes with the lyrics. The piano accompaniment ends with a final chord.

köj - er da - merskrige:, lil - le styrmand, lil - le pi - gel kom og hold mig, el - lers

jeg be - svi - mer! Ak, skal det - te va - re fle - re ti - mer, tror jeg vist, jeg dör til -

sidst!“ Hör nu de fjor - ten stu - de brö - le, brö - le höjt i kor omkaps med

storm fra nord og folk om bord. Jeg, kun jeg gik om -

kring frank og frit med min mad - kurv og ven - ted på god ap - pe -

1. 2. 3. tit. 2. Bag ved et stemt 4. *f*

a tempo

2. Bag ved et sejl, som gav for stormens rasen ly og læ,
 jeg ved en klods af træ
 sank ned på knæ.
 Fælt himlen griner,
 stormen hviner, hviner, hviner;
 o, det var en rædsom dag,
 en farlig sag!—
 Min madkurv satte jeg på klodsen
 og begyndte just at los'en,
 da med ét jeg hører nogen klage,
 og da jeg ad dækket ser til bage,
 midt derpå
 en dame lå.
 Ivrig hun skreg: „o lad mig få lidt mad, lidt mad, lidt mad!“
 hun så til kurven glad
 og ömt mig bad
 Skulde hun lide nöd? det var skam;
 jeg stod op med min kurv: vær så artig, madam!“
3. Smukt hun på dækket lå, sa lang, så lang, så lang hun var,
 og mig den sag blev klar:
 hun skönhed har.
 Kæk hun sig viste,
 drak og spiste, drak og spiste,
 delte med mig englemild
 tre flamske sild.
 Mens os den grumme sygdom sparte,
 jeg i talens löb erfarte,
 at hun jomfru var men ej madamme,
 og jeg spurgte hende med det samme:
 „er De frisk?“
 „Ja, som en fisk!“
 „Så vil jeg råde Dem som ven: stå op, stå op, stå op,
 giv hånden, gör et hop!“
 Hun svarte: „top!“
 Ömt hun gav mig sin arm, tavs men kæk,
 og vi gik op og ned ad det slingrende dæk.
4. Venlig hun sagde: kære klokker, kære klokker Link!
 jeg fatter skæbnens vink
 og følger flink.
 Nys vore fjanter
 snadred höjt fra alle kanter;
 hvor man gik på skibets vej,
 man hörde „nej!“
 Men nu, da skæbnen os forener,
 er det billigt, som jeg mener,
 at jeg Deres trösterinde bliver
 og et modsat svar bestandig giver.
 Pröv mig da,
 jeg svarer ja!“
 Jeg blev perpleks, jeg fölte hjærtet i min hals mig slog,
 dog mod jeg til mig tog,
 et suk jeg drog.
 Pigens hånd fast i min holdt jeg klemt,
 og i selvsamme nu var min skæbne bestemt.

251. Sæt i Skoven man tar.

Allegretto.

f 1. Sæt i Sko - ven man tar Hvad er

det der ko - ster der. Mon den fri Luft man har El - ler de gra - tis grøn - ne

Trær. Nat - ter - ga - lens Fe - løjt I det stil - le Bø - ge - ly Ko - ster

Tales. Tempo di Valse.
det da en Døit Næ, men manmaa sø - ge Ly. Og saa skal man jo ha' en lille Gjenstand, og den elskede Gjenstand skal ogsaa ha' lidt, der kan mere hende saa at Der lø - ber

én paa, der lø - ber to paa, der lø - ber tre, fi - re, fem, sex paa men det der

ko-ster det er just de Ud-gifts-po-ster som der saa-dan lø-ber u - den - om.

2. Fandt et Pragtværk Du net
 Illustreret med Talent.
 Køb det endelig komplet
 og bliv ikke Subscibent.
 Dette her, at der staar,
 Du er løst og frank og frank og fri,
 naar Du tolv Hæfter faar
 Det er bare Lumskeri.

Taler. For naar man har faaet de tolv, saa mangler der bare et endnu, og naar man har faaet det, saa er der jo rigtignok et ganske lille et til, men naar saadan —

synger. Der løber et paa
 Og løber to paa
 Og løber 3-4-5-6 paa
 Bli'r Værket billigt, men
 Profitten ry'er igjen
 ved denne meget Masse udenom.

3. Dejlige Øresund
 Kantet aah med Klint og Lund
 Langs din Bred nu til Da's
 Bli'r man gjerne kjørt i Kvas.
 Hvis man triller til Skovs,
 Er Maskinen strax i Gang,
 Og saa ligger badaus
 Kusk og Hest og Charabanc.

Taler. Men Tietgen siger stadigvak „Der er ingen Fare med Dampsporvognen.“
 Ikke Spor. For det er da Kuskens Skyld, at —

synger. Der løber én paa
 Og løber to paa
 Og løber 3-4-5-6 paa.
 Og derfor opsternasigt
 siger han: Ser I Facit
 Er, at Kusken kjører udenom.

4. Gerson Trier radikal
 Død og Pine Pokkers Ka'l
 Første Maj han trods no'en
 Vandrede i Procession.
 Med Kokarderne paa
 Disse hersens røde smaa.
 Hans Normaldemonstration
 Vakte voldsom Sensation.

Taler. Kun Politiet saa ingenting! Jo, 202 gik rigtignok op til Assistenten og sagde: „Der er Opræs.“ Men han svarede blot: „Aa hvad, Kongens Nytorv er stort, saa om —

synger. Der løber en paa
 Eller to paa
 Ja, maaske 3-4-5-6 paa.
 Er det generende?
 Det er spaserende,
 Aa Herregud dem gaar man udenom.

252. Teatrets Lyst er Floridor.

Allegro moderato.

mf *Celestin.* *p*

1. Te -
2. Skønt

The piano introduction consists of two staves. The right hand starts with a melodic line in G major, marked *mf*. The left hand provides a harmonic accompaniment. The piece concludes with a double bar line and a repeat sign, followed by the instruction *Celestin.* and a dynamic marking *p*.

a - trets Lyst er Flo - ri - dor, Og Klo - strets Trøst er Ce - le - stin, Den
Lyk - ken føl - ger Flo - ri - dor, Mens Skyggen døl - ger Ce - le - stin, De

The first vocal line is written on a single staff. The lyrics are: "a - trets Lyst er Flo - ri - dor, Og Klo - strets Trøst er Ce - le - stin, Den Lyk - ken føl - ger Flo - ri - dor, Mens Skyggen døl - ger Ce - le - stin, De". The melody is in G major and 2/4 time.

fri - e flot - te Flo - ri - dor Og den bi - got - te Ce - le -
Skøn - nes Ord til Flo - ri - dor Blir til Re - frain for Ce - le -

The second vocal line continues the melody. The lyrics are: "fri - e flot - te Flo - ri - dor Og den bi - got - te Ce - le - Skøn - nes Ord til Flo - ri - dor Blir til Re - frain for Ce - le -".

stin. I Gra - tiers Kor staar Flo - ri - dor. I
stin. Det Flor, der gror for Flo - ri - dor, Blir

The third and final vocal line concludes the piece. The lyrics are: "stin. I Gra - tiers Kor staar Flo - ri - dor. I stin. Det Flor, der gror for Flo - ri - dor, Blir".

Non - ne - slænggaar Ce - le - stin. Blom - ster - seng for Ce - le - stin. Og Hvert In - gen tror, at Flo - ri - Kys, man by - der Flo - ri -

rit.
dor, En - gang er Bror til Ce - le - stin, Skønt For, Tys, tys! det ny - der Ce - le - stin, For

Ce - le - stin er Flo - ri - dor, Og Flo - ri - dor er Ce - le -
Ce - le - stin er Flo - ri - dor, Og Flo - ri - dor er Ce - le -

stin.
stin.

253. Til min gamle Væltepeter.

Moderato.

1. Til min gam - le Væl - te - pe - ter er den her sgu rig - tig
 2. Fred - rik Han - sen kløer paa Høj - re, det er ik - ke blødt han
 3. Ernst Boj - e - sen jeg tig - ger: „Aa giv mig en god I -
 4. Er Du glad for Din Sans Gé - ne, A - bra - hams? Na - tur - lig -

net, den er fem - ten Ki - lo - me - ter, slu - ger sex - ten Sper - ma -
 slaar, for han paa - staar, det bli'er sløj - re, sta - dig sløj - re Aar for
 dé! for hvor Pen - ge - ne de lig - ger er Du en af dem der
 vis! Nu Du sæt - ter, sku' jeg me - ne, paa Din Dat - ter dob - belt

cet. Mankan godt faa Lyg - ten stør - re, naar man bør pænt, om man
 Aar. Der er én Mand han har Trang til, og han hed - der ej Reedtz
 ve! Di - ne ny - e Te - sta - men - ter har jeg beg - ge købt i
 Pris. At Du skat - ter saa - dan' Dat - ter, det kan jeg saa godt for -

maa, Nummer tred - ve tu - sind - fyr - re det skal fle - re Ste - der staa.
 Thott, men vil den Mand ej en - gang til, saa er der til - ba - ge blot:
 Da, og nu gaar jeg blot og ven - ter et Par ny Ud - ga - ver a'
 staa, men jeg der - for ik - ke fat - ter, at Du la'er Fru Mül - ler gaa.

Lum - mer - varm
Ny - e Mænd,
Po - le - on,
A - bra - hams!

er al den
ny - e
mer Na -
A - bra - ca -

Num - mer - larm,
Høj - re - mænd,
po - le - on!
da - bra - hams!

Po - li -
fri - ske
Var Na -
hvor - for

ti - et num - mer - e - rer skam en lum - mer Arm, vil Du
Høj - re - mænd, men Høj - re - mænd i ven - stre Spænd, det' nu
po - leon Me - ster, er i al Fald Boj' - sen Svend, væk med
vil Du op - gi' flot den Skat, Du har, hva' ba' Aa, God -

stemp - le min, saa vil jeg stemp - le Din, saa kan
Fred' - riks Lyst, Fred' - riks sid - ste Trøst, ny - e
Tvi - ve - len, klem paa Bi - ve - len, de der
mørn Ka - sket, mis - for - staa mig ret, tror Du,

vi som Ven - ner mø - des midt paa Ri - de - stien!
Folk med Liv og Lyst det kræ - ver Fol - kets Røst!"
ik - ke tror paa Bib - len, maa tro om i - gen!
jeg gi'er Skat for en e - len - dig Fri - bil - let!

254. Til Randers By til Landbrugsfest.

Allegro moderato.

p

1. Til Ran - ders By, til Land - brugs - fest, kom
 2. Og Dy - re - ne blev fo - re - de, og
 3. Og Ran - ders By gav Kon - ge - bal, hvor
 4. Hvor - dan hun kom - met var der - hen, det

Folk til Vogns, til Fods, til Hest, blandt Hø - ve - der, Kvæg og
 Pu - bli - kum sig mo - re - de i - sær med en Pou -
 Ba - ge - ren var Fest - mar - chal, han May - o - næ - sen
 Him - len ved, ej Hen - rich - sen, u - skyl - dig var han

Kre - a - tur saas alt hvad i A - gra - ri - en dur, og
 dret - te Fa - brik. Paa Va - ri - é - té Hr. Bag' - ren gik, han
 smag - te paa, og lidt paa Po - lo - næ - sen saa, han
 som et Lam, men Bag' - ren wer - fed og - saa ham, og

Ran - ders Ba - ger - me - ster man saa med Stjer - ner, Kors og
 skul - de ba - re - stens sé sig om, ja det var fø - rend
 prø - ved' Mum - men om den var kold, og holdt for - re - sten
 Rit - zau slad - red' pr. Te - le - gram, det var nu rent ud -

Kring - ler paa, og der var Zan - gen - bergs Tour - né og saa
 Kon - gen kom; og i den dej - li - ge Som - mer - nat den
 skarp Kon - trol; han stod just og tal - te med Grev Fris, saa
 sagt en Skam, for der - ved Hen - rich - sen Af - sked fik af

en af „Nor - dens skøn - ne - ste,“ ja hun var en ny - de - lig
 Ba - ger klap - ped, som be - sat, det var af en ny - de - lig
 en, to, tre blev hans Blod til Is: for der dan - sed en ny - de - lig
 Pi - gen ej men af Fre - de - rik. Næ hun var en ny - de - lig

Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en
 Pi - ge, en pæn og en dy - de - lig Pi - ge men en

lidt for ty - de - lig Pi - ge, hun sang nem - lig paa Va - ri - é -
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, naa men Man - den er svært li - be -
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, og saa sa' han: Vil De dan - se
 lidt for ty - de - lig Pi - ge, til at gaa paa et Kon - ge - bal

té.
 ral.
 af
 med.

255. Tænk Dem, Lassen sad og spiste boghvedegrød.

Allegro.

Madam Lassen.

mf

1. Tænk Dem, Las - sen

sad og spi - ste bog - hve - de - grød net - op den dag, bor - ger - ne til

fug - len skød. Jeg vil ik - ke næg - te, at han den fo - re - gåen - de nat var

kommen hjem fra keg - le - ba - nen med en dygtig hat; men Gud be - var os, hvem vel tar os

så - dant så nøj - e. Salig Las - sen var en Mand som bar en svir u - den møj - e. At

cresc.

ho-vedværkkanså stærkenmandsvært gri-be an,det, tror jeg,man har al-drig no-gen-

sin-de hørt i det - te land.

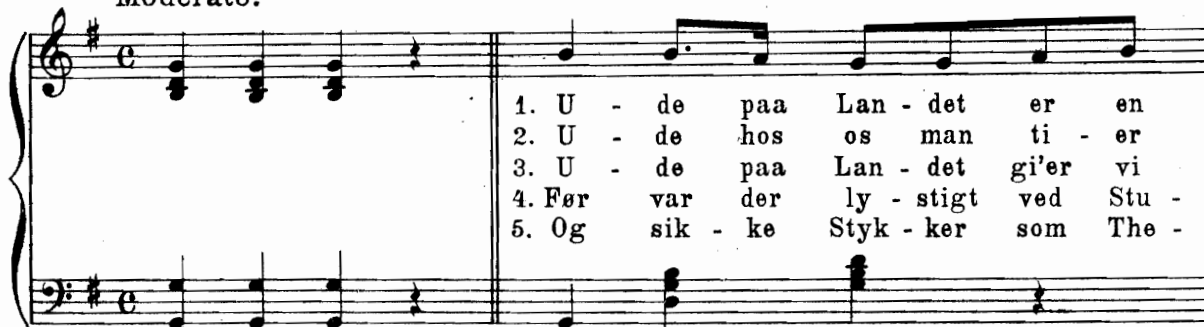
mf

2. Min datter sad og spille net på sit klaver;
 da, i det samme hen hun på sin fader ser,
 rabør barnet: Herre Gud!
 hvordan er det, far ser ud!
 og så ser jeg Lassen sidde der som ramt af et skud.
 Ih Gud forbarme
 sig, den arme
 opgav så ånden.
 Min tåre flød!
 En skefuld grød
 han holdt end i hånden.
 Ak, han var endnu
 ikke mæt.
 Han bøjede
 sit hoved træt.
 Ak Gud hr. Ved! det syn, jeg ej forvinder det.

3. Kærligt jeg ham i mine arme tog,
 skeen jeg sagte ud af hånden drog,
 og jeg talte til ham blidt,
 og jeg kaldte på ham tit,
 men ånden den var borte, og kun legemet var mit,
 og dokt'ren kom,
 vi fik vor dom,
 han måtte os bebude,
 at poplesi
 havde gjort det forbi,
 og livet det var ude.
 Og jeg var enkel
 De kan tænke,
 det var hårdt.
 Det savn var stort,
 når sådan dejlig mand som Lassen han går bort.

256. Ude paa Landet er en Mand de' en Mand.

Moderato.

1. U - de paa Lan - det er en
 2. U - de hos os man ti - er
 3. U - de paa Lan - det gi'er vi
 4. Før var der ly - stigt ved Stu -
 5. Og sik - ke Styk - ker som The -

Mand de' en Mand,
 stil - le til alt,
 in - gen - ting væk,
 den - ter - nes Sold,
 a - tre - ne gi'er,
 Øl det er Øl ja - vel og
 her for det mind - ste Slud - der
 her kan man tig - ge baad' i
 nu er Før - e - nin - gen i
 jeg var til ét, som hed „med

Vand det er Vand,
 skri - ges Ge - valt,
 Po - se og Sæk,
 Kvin - der - nes Vold,
 aab - net Vi sir“,
 her E - ti - ket - ten spil - ler
 naar blot en Syn - ge - pi - ge
 nu til en Kir - ke, ja og
 og nu maa Kæ - fe - ren ej
 det var en Da - me det var

før - ste Vi - ol,
 faar lidt Ko - lik,
 nu til et Slot,
 bli - ve for slem,
 gaa - et for - kert,
 baa - de hos Men - ne - sker og
 har det i Bla - de - ne sin
 nu til en skal - det Hund, der
 da man maa - ske skal føl - ge
 ork Gud, den Stak - kel, næ, hvor

paa Al - ko - hol.
fa - ste Ru - brik.
skal ha' Ka - lot,
Da - mer - ne hjem.
var hun ge - nert.

En skal ha' Hen - ne - sy og
El - ler hvis Bryg - ge - ren i
snart til en Hest, der staar paa
Nu maa man slu - ge de u -
Det er nu af de Ting, som

En ha' Mar - tel,
e - gen Per - son
svag' - li - ge Ben,
ar - ti - ge Ord,
i Kø - ben - havn

Brøn - de - vin er det alt dog
kø - ber d'Ang - le - terre for to en
snart er det Fat - tig - folk - ses
al - le de smaa Da - mer vil - de
kan sæt - te Plet paa mangt et

al - li - ge - vel,
halv Mil - li - on, -
Børn i A - then.
syn - ke i Jord,
bor - ger - ligt Navn,

om det er Brøn - dum el - ler
næ, hvem der kø - ber et Trak -
Fat - ti - ge Bør' - n i A -
der - som de hør - te blot et
naar man gaar hen og faar et

det er Ho - bro, - det
tør - sted el - ler Kro, - det
then - den er go' dem
Ord som Po - po, - det
Barn el - ler to, - det

ta'er vi paa Landet med en knu - sen - de Rol

D. C.

257. Ung i Kvinders Kridthus stod jeg.

Allegretto.

Fine.

1. Ung i 2. Og vi 3. Øm-heds 4. Men be-	Kvin-ders Kridt-hus drak Bour-gog-nes Næt-ter, Ar-bejds lært af man-gen
--	--

stod jeg for min Dru - e hver en Da - ge, frej - digt Fru - es ja og	Sang og for mit eru fra hvert et Mod paa Li - vets Frø-kens Le - de -	Mod; men som Sted, drak paa Gang. Al - ting baand, o - ver -	Aa - re - ne for - Død for man-gen ven - der nu til - gi - ver jeg min
---	--	---	---

lod mig, Li - vets Fru - e, ja og ba - ge med min Dru - es Pas - ning	Glæ - de mig for - man-gen Jom-fru Vin og med min i en tro - fast	lod. Sa - ta - nas! - (mørk Stemme) „Her med. - Sa - ta - nas! - „Her Sang. - Sa - ta - nas! - „Her Haand. El - ske - de! (lys Stemme) „Her	<p style="text-align: center;"><i>tales i Takt.</i></p>
--	--	--	---

pp

er jeg! " - Skænk mig Vin i dy - be Skaa - ler, drik - ke
 er jeg! " - Den - ne Vin i dy - be Skaa - ler, taa - ler
 er jeg! " - Den - ne Vin i dy - be Skaa - ler, den gør
 er jeg! " - Skænk mig Vin, som jeg den taa - ler, saa jeg

pp

ff

vil jeg til jeg dør; haa, haa, Sa - ta - nas, skænk mig
 jeg ind - til jeg dør; haa, haa, Sa - ta - nas, den - ne
 ung men ik - ke ør; haa, haa, Sa - ta - nas, den - ne
 ej blier vild og ør; Vin, Vin, El - ske - de, skænk mig

ff *pp*

ff

Vin i dy - be Skaa - ler, drik - ke vil jeg til jeg
 Vin i dy - be Skaa - ler, taa - ler jeg ind - til jeg
 Vin i dy - be Skaa - ler, den gør ung men ik - ke
 Vin, som jeg den taa - ler, saa jeg ej blier vild og

ff

Tempo I. *ritard.*

dør; tag mig med, naar jeg blier ør!
 dør; det er Dig, som først blier ør!
 ør; Du kan ven - te til jeg dør! *ff a tempo*
 ør; draa - be - vis ind - til jeg dør!

ff a tempo

D. S. al Fine.

258. Var sig Ridder Hr. Rørdam.

Moderato.

1. Var sig Rid-der Hr. Rør - dam, han red sig un-der
 2. Bleg - ned Jom-fru og Fru - e og man - gen u-frels
 3. Slog han Gang'ren med Spo - re, han slog med Stang og
 4. Var sig u-frels Hr. Hans Søn, gik med sin Pe-tra
 5. Var sig Christen- og Mortens Søn, var sig af sen-er
 6. Hug da Rørdam til Fo - len, und - sag - de al - le
 7. Rid - de - ren Da - gen der - ef - ter tren for Hr. Win - kel
 8. Træng - te pur - un - ge Hr. Rør - dam i Hans Søns Bur sig
 9. Hil Dig, Hans af Rør - dam, Du sej - red for - u - den

Solo og Kor.

Solo.

Ø, men Lin - den hun lø - ves, sprang Gang' - ren o - ver
 Mand, men Lin - den hun lø - ves, de har som un - gen Hr.
 Spær, thi Spo - ren er af Guld, - Det var ej hans e - gen
 kvær, men Sko - ven stan - der i Blom - ster, da raab - te han til den
 ti, der laa den æ - de - lig Her - re, raab - te til han - nem de
 de, nu stan - der Lan - det i Vaa - de, det er i Mor - gen
 frem, thi Æ - ren er for Krigsmænd, mig ly - ster det nu at
 ind, de maa vel saa i Dan - mark, og mox - en slog den
 Svig, o Hjør - tet er af Guld, - de dan - ske Møer de

Solo og Kor.

meno

Bjærg og Dal, det ko - sted møg - le Klø, det don - ner un - der
 Rør - dam plat in - gen He - ste - for - stand, saa lif - ligt han
 Gan - ger, han tog sig det ik - ke nær, thi Kon - gen han
 Rid - der: Du pi - ner for - sand Din Mær! O, ol fav - re
 u - frels Mænd: giv strax den Gan - ger fri, de leg - te en
 at - ter Dag, min Rust - ning ag - te I, men Han - sen
 dra - ge til Hr. Hans Søns Hus og Hjem, I bin - de Guld -
 æ - de - lig Helt Hr. Hans Søn un - der Kind, end le - ver der
 suk - ker: Gid ung Rør - dam el - sked mig, det don - ner un - der

ritard.

dan - ske Krigs-mænd der de ud - ri - del!
 leg - te for sin Jom - fru un - der Li - del!
 raa-der for de Krigs-mænds Fo - ler ud - i Dan - mark!
 Ord de fry - de mangt et Hjør - tel
 Læg og Le - gen var alt ud - af Vre - del!
 gaar saa let gen - nem Lun - den!
 Hjel - men op og føl - ge Hr. Jon ud i Le - ding!
 Søn - ner af gam - le Hol - ger Dan - ske!
 dan - ske Krigs-mænd der de ud - ri - del

259. Ved Dampsporvognen kan man vente.

Allegro.

1. Ved Damp-spor - vog - nen kan man ven - te
 2. I Fran-krig en Mi - ni - ster har lidt
 3. At stjæ - le Uh - re ble - vet er E -
 4. Nu Pi - ger - ne i Tel - te - ne skal

me - get snart et Krak, saa bli - ver O - bels
 op i Luf - ten skudd, hos os er hel - dig -
 pi - de - mi i Aar, og det er det, der
 hel - des ud, for - di Be - bo - er - ne i

Ak - tier ik - ke værd en Pris To - bak. Naar
 vis al Slags Du - el - ler helt for - budt, og
 dik - ker det! at Uh - re - ne de staar; ja
 Slot - ten - lund ei Lær - ke - sjov kan li'e; for -

Damp-u - hy - ret skal i - gjen med gam - le Krik - ker gaa, saa
 der - for kun - de Prosch jo sag - tens væ - re rask og kæk, han
 selv paa Sky - de - ba - nen er et Guld - uhr kom - met væk, men
 re - sten den A - dres - se gjør dem me - get lidt For - træd, naar

Tempo di Valse.

bli - ver O - bel ik - ke glad, det er jeg sik - ker paa.
 tro' - de nem - lig Hø - rup vil - de fal - de om af Skræk. } Naal hvad kommer det
 nu skal det nok hed - de, det er fun - det i en Hæk. }
 Sko - ven dog skal fal - de, fal - der Pi - ger - ne s'gu med. }

mig ved, hvad kom - mer det Dig ved, hvad kom - mer det os ved, n'ik - ke

Gnist; hvad kom - mer det mig ved, hvad kom - mer det Dig ved, hvad kom - mer det

os ved, n'ik - ke Gnist. *f*

260. Véd De, hvor jeg var forleden med Kathinka?

Vals.

staccato

1. Véd De, hvor jeg
2. Gu-stav Phi-lip -
3. Dan-skens Vej til
4. En Jo - ckey maa

p

var for - le - den med Ka - thin - ka? for jeg rø - rer jo Ka - thin - ka dog
sen han er en gan - ske pud - sig, gan - ske u - al - mind - lig pud - sig og
Magt og Ros, det er jo Van - det, der er Magt og Ros i Van - det om -
ik - ke vej - e alt - for me - get, det' jo der - for han bli'r lej - et, næ,

af og til lidt, vi var hen - ne og be - glo en æ - kel
sjov lil - le en, hver en Sag, som er en lil - le Smu le
kring Dan - skens Ø. Tiet - gen hol - der af at sej - le, men, - for -
Gu' om han maa. En Jo - ckey for - le - den paa en Vægtskaal

Din - ka, aal en rædsom æ - kel Din - ka, saa fat - tig paa Fedt.
smud - sig, blot den mindste Smu - le smud - sig, den vil han ha' rén: „Borg -
ban - det at han sej - le vil blandt an - det helst sin e - gen Sø.
vej - et, - aal han vej - ed alt for me - get med in - gen - ting paa.

p

„Saa - dan rad - ma - ger styg Din - ka, den er for tyk,
me - ster, hov! sørg nu dog for at faa re - de paa
Ja, vi har jo af Navn saa - dan fri lil - le Havn,
„Hr. Jo - ckey! De' for rund, De maa af me'et Par Pund,

poco a poco cresc.

sa' Kathinka, „han er næsten bar, ufl sik-ken en Cou - tu - me.“ Og jeg sa':
 he - le Po - li - ti Bal - lo - nen, for det kræver O - pi - nio - nen, al - ting frem,
 ja - mend vil Tietgen ej be - æ - re med sit fi - ne Sel - skab. Spør'en Fri - havns
 vil De værsgo' se, De hur - tig svinder, el - lers vi ej vin - der!“ Han af - sted, -

mf *p* *poco a*

„Din - ka dog, skidt med hvem Du gør jo Ka - thin - ka flov, vil Du strax gaahjem og
 Di - rek - tør: romersk Bad, - De faar fat, husk blot at først og fremmest maa vi
 „Hr. Ge - heim' - e tatsraad, hør! skal vi to ej vir - ke
 tænksaa, den lyk' - lie Rad kom - mer midt i Ba - de -

poco cre - scen - do *mf*

skif - te Ko - stu - - me! Og det før - ste Dinkaen sa', var dis - se
 ha' Kom - mi - sio - - nen! Og det før - ste Han - sen sa', var dis - se
 sam - men i Fæll's - skab? " Saa' det før - ste, Tiet - gen si'er dis - se i -
 ti - den for Kvin - - der. Og det før - ste E - va sa', var dis - se

pp

my - sti - ske Ord: Det ku' Du li'! Det ku' Du li'! Oghan end - te med at
 trøste - ri - ge Ord: Det ku' Du li'! Det ku' Du li'! Oghan end - te med at
 mø - de kom'nde Ord: Det ku' Du li'! Det ku' Du li'! Oghan end - te med at
 bi - bel - ske Ord: Det ku' Du li'! Det ku' Du li'! Oghun end - te med at

cresc. *cresc.*

si - gedis - se ind - fød - te Ord: Vil Du hil - se Din Mor!
 si - gedisse be - teg - nen - de Ord: Vil Du hil - se Din Mor!
 si - gedisse store nor - di - ske Ord: Vil Du hil - se Din Mor!
 si - gedi - se sinds - sva - ge Ord: Vil Du hil - se Din Mor!

f *D. C. al*

261. Véd Du en forhærdet Sjæl -

213

Allegro moderato.

1. Véd Du en for - hær-det Sjæl - En, som Rang og Stand ej æn - ser,
 som saagar tør væ-re fæl i - mod Ekcel - len-er, en, som i Frækhed det
 der-til har dre-vet, at han har lastet, hvad Damer har skrevet - Saadantet U-dyr med
rall. Næb og med Klør *a tempo* han er god til Re-dak-tør, han er god til Re-dak-tør.

2.

Véd Du En, hvis Hoved kan
 Syv Slags Vrøvl paa én Gang rumme,
 En, hvis Ørehinder man
 Bruge kan som Tromme,
 En, der knap vaagner om Morgen, førend
 Godtfolk slaar Katten af Tønden paa Døren,
 Og som dog aldrig bli'r döv eller ør -
 : Han er god til Redaktør. :]

3.

Véd Du En, der staar for Skud
 Og har ingen ømme Steder -
 En med rigtig garvet Hud,
 Sejg som Saalelæder -
 En, der fra Morgen til Aften kan taale
 For fra og bag fra at prikkes med Naale
 Uden at miste sit gode Humør -
 : Han er god til Redaktør. :]

4.

Véd Du En, der som en Struds
 Alt kan sluge, Alt fordøje -
 En, der selv i Søl og Smuds
 Vove tør sin Trøje -
 En, der kan dypes i Fjer og i Tjære,
 Galde og Sværte - ja, hvad det skal være -
 Og som endda ikke skifter Kulør -
 : Han er god til Redaktør. :]

5.

Véd Du fremfor Alting En,
 Der tør binde an med Alle,
 En, der staar paa egne Ben -
 Staar til han maa falde -
 Men som, om ogsaa i Dag man ham fælder,
 Atter i Morgen til Kampen sig melder
 Lige saa lystig og trøstig som før -
 : Han er god til Redaktør! :]

262. Ves Du kjender Kærlihedens Flamme.

Allegretto.

1. Ves Du

kjen - der Kær-li-he-dens Flam-me, o saa hør mit Hjer-tes Fryd aa

Held! aa ves en - te, saa æ de de Sam-me, Du ska

hø - re de i - li - e - vel. Der æ En, som æ min Drøm om

Nat - ten aa om Da, - en svæ-ver faa mit Blek: de æ

ham, som staaer i Hundre-de aa At - ten paa Ø-ster-ga-de i den ny Bo-

tek, de æ ham, som staaer i Hun-dre-de aa At - ten paa

Ø-ster-ga-de i den ny Bo- tek.

2.

Ak, jæ seer kon ham og ente Anned,
 Sikke Øinø! - ja aa sikked Smil!
 Aa saa taler han saa pænt aa danned,
 Aa saa æ han altid saa sjangtil.
 Da Livjægerne forgangen Maaren
 Trak faabi - vo han va sæd aa næt!
 Aa paa Bal ha han nu alletider vaaren
 Den Sjangtileste, vo jeg ha væt!

3.

Alle Damerne di kurer te ham
 Aah, der æ ed Rend den hele Da!
 Aa saa snart man bare prutter mæ ham,
 Slaaer han lie strax de Halle a.
 Sikken Kærrestø! - Nu ha jæ hat en
 Hal Snes pæne Friere, men naj -
 Maa je be om Ham i Hundrede aa Atten,
 Hele Resten maa di gærne ha faa maj!

263. Vi fik os nylig en Allee.

Moderato.

Bums. *Chor.*

1.	Vi fik os ny-lig	en Al-lee, Men	Træ-er - negaaer	væk;	Ak jal ak
2.	Vi har en ma-ge -	løs Arrest Men	In-gen vil der -	i;	U - hal u -
3.	Med vo-res ra-re	Drik-kevand Er	det kunstet be -	vendt -	Ak jal u -

pp

Bums.

jal	ak jal ak	jal	For	Ro-den mangler	Luft, og see! Det	gi'er dem de-res
hal	u - hal u -	hal	For	By-ens Folk de	li'er nubedst At	væ-re frank og
hal	ak jal u -	hal	For	smaaBakte - ri -	er mankan Ej	drik-ke det om -

Chor.

Knæk -	Hvadgjør vi	da?	Hvadgjør vi	da? <i>Imb.</i> Vi	la'er dem sy - ne
fri -	Hvadgjør vi	da?	Hvadgjør vi	da? <i>Kitt.</i> Vi	lei - er enl han
trent.	Hvadgjør vi	da?	Hvadgjør vi	da? <i>Zw.</i> Da	vi og de ei

Pankraz.

af en Mand_Helst	en, som veed Be -	sked. O neil vi	skaf-fer os en
kan ei knye, For	han faaer det be -	talt. O neil vi	laa - ner fra vor
kan for - li'es, Vi	si'er dem ba - re	fra. O neil vi	sæl - ger dem i

Bums.

Pum-pe an Og pum-per Luft der - ned. O neil det lig - ger dog saa
 Na - bo - by En som har gjort no'et Galt. O neil i „Frem-den-blatt“ vi
 Pun-de - vis, Det kan vi bed - re hæ. O neil nu skal I hø - re

gan-ske nær At gjø-re Rod til Top: Vi ven-der ba - re
 a - ver-teer: Hos os en-hver Fi - lur For - u - den Kost, Lo -
 mit Pro-pos: I den - ne sva - re Nød Vi ta'er den he - le

Chor.

vo - re Trær, Saa Ro - den stik - ker op. Vi ven-der ba - re
 gis med Meer Faaer dag - lig Ud - gangs - tur. For - u - den Kost, Lo -
 Sag med Ro Og spi - ser dem som Grød. Vi ta'er den he - le

1. 2.

vo - re Trær, Saa Ro - den stik - ker op. Vi ven-der ba - re
 gis med Meer Faaer dag - lig Ud - gangs - tur. For - u - den Kost, Lo -
 Sag med Ro Og spi - ser dem som Grød. Vi ta'er den he - le

Bums, Kilt og Pank.
 Ja,

Imb. og Zw. B.K. og P. I. og Z. Alle. B.K. og P.

vi ja, vi ja, vi ja, vi er klo - ge Folk! Ja,

I. og Z. B.K. og P. I. og Z. Alle.

vi ja, vi ja, vi ja, vi er klo - ge Folk!

264. Vi Haandværkssvende.

Alla Marcia.

mf

1. Vi Haand-værks-sven-de, vi Haand-værks-sven-de, vi rej - se saa ly-stigt fra
 2. En mun - ter Vi - se, en mun - ter Vi - se kan aab-ne hver Dør for en
 3. Ja he - le Ver-den, den he - le Ver-den er Hjem for en rej-sen-de

By og til By, Ja, vi Haand-værks-sven-de, vi Haand-værks-sven-de, vi
 Haandværks-svend, Ja, en mun - ter Vi - se, en mun - ter Vi - se kan
 Haandværks-svend, Ja, den he - le Ver - den, den he - le Ver-den er

rej - se saa ly-stigt fra By og til By. Hvor vi tri-ves, bliver vi læn - ge, men
 aab-ne hver Dør for en Haandværkssvend. Og i al - le Verdens Ri - ger han
 Hjem for en rej-sen-de Haandværkssvend. Naar det kniber lidt med Hæg - ter, saa

naar vi ej kan tje-ne Pen - ge, naar det kni-ber med Pro-fit - ten, naaren
 fin - der nys-se - li - ge Pi - ger; kan han ik - ke spænds med Me-ster, el - ler
 kan det hæn-de at han fæg - ter; men hvis Pun-gen den er fuld og han

Skraamaa gaa for Steg, vi ta-be Ap-pe-ti-ten og saa gaa vi vor Vej.
 Pi - gen bli-ver tvær, i næ-ste By han fæ-stør sig en Hjer - tens - kjær. } Det er
 træf-fer paa en Ven, han dø-ler glad sit Guld, det gjør en Haandværkssvend.

li'-saadanne her, det er meget værre der, det er li'-saadanne hjemme hos de Gam-le!

265. Vi har sagt det saa tit.

Langsom Vals.

1. Vi har sagt det saa tit, og du
 2. Alt det gam-le for-ny's, ja selv
 3. Kjø-ben-havn, du er go', naar du

ved det saa godt, at du er An-til-ler-nes Smyk-ke. Her er
 Grund-lo-ven sy's af Hr Krab-be om til en ny Lov. Vi hver
 ba-re var tro mod de Min-der, vi har saa faa a', du skal

Sommer og Liv, naar her kommer et Skiv med en Prins og den hjem-li-ge
 e-vi-ge Dag faar et Kas-se-be drag, og en brandlidt, der til-staar for
 pyn-tes, la' gaa, men de skul-de la' staa hvad vi el-ske-de fra vi var

Hyg-ge. Og dig tæn-ker de paa at la' Yan-ke-en faa. Vi
 Sy-low. Kun i Høj-e-ste ret bli-ver al-drig man træt. Paa
 Smaa a'. Kongens Ny-torv i-sær har vi al-le saa kær! Lad

rall.

del - te Glæ de og Fa - re med en fin Gu - ver -
 Ret - tens Høj - de skin - ner Ju - sti - tjar - jus, din
 gaa de tog vo - re Vol - de, der hjælp in - gen Pro -

nør, jeg syn's, vi skal be - va - re de fra
 Sol! og blød og varm du fin - der den fra
 test, men et vi vil be - hol - de, den fra

Fæ - dre - ne ar - ve - de Øer. Nej sæl - ges skal de ik -
 Fæ - dre - ne ar - ve - de Stol. I fjor vi saa' din Fru -
 Fæ - dre - ne ar - ve - de Hest. I Græs - set ej den bi -

rall.

ke, hvis en Kø - ber der kom skal frem - me -
 ø sty - re Kvin - der - ne smuk, og Slægt paa
 der, den skal nok hol - de Stand, og ø - vigt

ad lib.

de da drik - ke den fra Fæ - dre - ne ar - ve - de Rom?
 Slægt skal sku - e den fra Fæ - dre - ne ar - ve - de Buch!
 paa den ri - der den fra Fæ - dre - ne ar - ve - de Mand!

266. Vil man i Skoven vandre.

Allegretto.

p

f

1.	Vil	man i Sko-ven	van-dre, skal	Tel - te - ne man	flye, for
2.	Men	selv paa an-dre	Sti - er man	ei i Fred kan	gaæ, for
3.	Min	Vei han vil - de	spær - re, men	jeg fik Mod af	Frygt, og
4.	Gjen -	tof - tes vi - se	Fæ - dre med	Kraft nu La - sten	slaaer, den

jeg har hørt af	An - dre, at	Da - mer - ne er	„fy“; til	Her - rer - ne de
Bæl - ler - ne saa	fri er, naar	Mør - ket fal - der	paa; nys	En en Svovlstik
til en vel - klædt	Her - re be -	tro' - de jeg mig	trygt, han	kjær - ligt paa mig
var nok me - get	be - dre i	de - res yng - re	Aar. „Hvad	skal vi nu“, de

ro - lig for -	tæl - ler de - res	Bo - lig: „Jeg	bor i Nummer	sytt - en, Nummer
tænd - te og	sæe, at han mig	kjend - te i -	gjen fra Nummer	sytt - en, Nummer
hør - te, vi	hjem i Dro - ske	kjør - te. Det var	Nummer hundred'	sytt - en, hundred'
si - ger, „med	de forskrøgne	Pi - ger, naar de	saa end da var	sytt - en, saa - dan

sytt - en, Nummer	sytt - en.“	Sik - ket	Hus i Nummer	sytt - en paa
sytt - en, Nummer	sytt - en; jeg	jeg	sva - red Nummer	sytt - en, der
sytt - en, hundred'	sytt - en, det	det	fæ - le Nummer	sytt - en, det
sytt - en, hen - ved	sytt - en, men tre,	men tre,	fi - re Gan - ge	sytt - en, nei

Ve - ster - fæl - led -	vei.			
kom - mer ik - ke	jeg. <i>f</i>			
und gaar jeg vist	ei.			
Gud for - bar - me	sig.“			

267. Vor Captain er mange Penge værd.

Moderato.

f p *mf*

1. Vor Cap-
2. Tven-de
3. Trak-te-

Chor. *Solo.*

tain er man-ge Pen-ge værd, Pen-geværd, men er in - te go' at kom-me
Da - ge tap-pert vi os holdt, vi osholdt, vi aad Rogn og spil-le - de Styr-
men - tet her er grov Ra - pée, grov Ra-pée, Middags - ma - den Hun-de - fri-cas -

Chor. *Solo.* *Chor.* *Solo.*

nær, kom-me nær, vor Cap - tain er spy-dig, han er spids, han er spids! ja han er
volt, ja Styrvolt, ved De, hvor - dan vi slap af dens Krop, af dens Krop! jo rent ud -
sée, Fri-cas-sée, Af-tens - ma - den er en Por-tion Tamp, Por-tion Tamp! for De maa

Chor. *Solo.*

f *mf*

bi-ster, barsk og brø-sig, og han bids! Ja han bids! En Dag han ka - sted os i
sagt, en Dag sa blev vi ka-stet opl ka-stet op! Men da blev først Cap-tai-nen
vi - de, Fy - rendrikker som en Svamp, som en Svamp. En - gang vi skul-de til Mes -

Ha - vet, der blev vi slug-te af en Hai, der laa vi tren-de Døgn be -
kul - ret, da ej med os hander fik Bugt; naa Død og Pi - ne, hvor han
si - na, vor Pro-vi - ant var kun en Kat; hvad gjor - de han, han gik til

Passagererne.

gra - vet, men det, det ge - ner - te os ej. Det var som Jo - nas com -
bul - dred, vi tro - de, han hav - de os slugt. Er han en ren Ka - ni -
Chi - na, der sul - ted vi i - hjel en Nat. Matr. Vi le - ved op dog i -

Matroserne.

plet! Ja som Jo - nas com - plet, vi blev ædt! *Pass.* Blev De
bal? Ja en ren Ka - ni - ball *Pass.* Er han gal? *Matr.* Han er
gjen! *Pass.* Le - ved op De i - gjen? *Matr.* Det var Spænd! *Pass.* Var det

Matr.

Pass. *Matr.*

ædt? Vor Cap - tain er man - ge Pen - ge værd, Pen - ge værd! Men er
gall! Tren - de Da - ge tap - pert vi os holdt. De Dem holdt. Vi aad
Spænd? Trak - te - men - tet her er grov Ra - pée, grov Ra - pée. Middags -

Pass. *Matr.*

in - te go' at kom - me nær, kom me nær, Vor Cap - tain er spy - dig, han er
Rogn og spil - le - de Styr - volt! Naa Styr - volt! Ved De hvor - dan vi slap af dens
ma - den Hun - de - fri - cas - séel Fri - cas - séel Af - tens - ma - den er en Por - tion

Pass. *Matr.* *Pass.*

spids. Er han spids? Jo han er bi - ster, barsk og brøsig og han bids! Saa han bids?
Krop! Afdens Krop? Jo, rent ud sagt, en Dag sa blev vi ka - stet op! Ka - stet op
Tamp! Faar De Tamp? For De maa vi - de, Fy - ren drikker som en Svamp! Som en Svamp!

268. Vort Parlament.

Tempo di Gavotte.

p

1.	Vort Par - la - ment	nys som be - kendt	har for -
2.	Paa hver A - vis	jeg sæt - ter Pris;	Da - gens
3.	En lil - le Brand	den kan gaa an	har man

hand - let trods al	Snak;	det u - den	Svig	bad om For -
Nyt er min Plai -	sir,	selv „Kø - ben -	havn“	o, kæ - re
Or - den i sit	Kram;	gør Sta - tus	jol	En el - ler

lig	i et	Fæl - les - ud - valg	Akl	først i A -
Navnl	jeg en	Mid - dags - ti - me	vi'r.	Det til min
to,	der - i er	ik - ke no - gen	Skam;	men sig et

pril,	men u - den	Smil,	jeg en	Vi - ce - for - mand
Skræk	sku' ha' sit	Knæk,	mandet	vil - de tryk - ke
Stop!	bli'r De kaldt	op	til en As -	ses - sor for den

saa-   saa me - lan -   trist,   jo det er   vist,   i Fre - de -
 ned,   Og straks jeg   drog   til Dan - ne -   brog,   for at
 Sag.   Ga - lan - te -   ri,   det kan han   li'e.   Jeg ham

ri - cia - ga - de   gaa.   Gud Hr.   Boy - sen, sig mig
 faa en klar Be -   sked: Gud Hr.   Ol - sen, sig mig
 traf en skøn - ne   Dag.   Hr. As -   ses - sor, sig mig

dog   hvor - for   er De saa ge -   nert?   Ikk' for
 dog   hvor - for   er De saa ge -   nert?   Ikk' for
 dog   hvor - for   er De saa ge -   nert?   Ikk' for

No't? Naa Gud - ske -   lov!   Jeg som   tror at De har la - vet no't for -
 No't? Naa Gud - ske -   lov!   Jeg som   tror at De har la - vet no't for -
 No't? Naa Gud - ske -   lov!   Jeg som   tror at De har la - vet no't for -

kert.
 kert. *f*
 kert.

Operaens Melodier.

= 100 =

Sange med underlagt Tekst

af Operaerne:

Bajadser — Cavalleria — Aladdin — Aucassin & Nicolette — Barberen —
Norma — Konge for en Dag — Othello — Perlefiskerne — Romeo og
Julie — Trubaduren — Oberon — Figaro — Tannhäuser — Don Juan —
Faust — Drot og Marsk — Liden Kirsten — Traviata — Carmen etc. etc.

100 Sange af 68 Operaer. — Ca. 200 Sider. Kr. 2,50

I karteret Bind: Kr. 3,25.

Af Pressens Udtalelser fremhæves:

Venner af Operamusik vil i det smukt udstyrede Bind finde alle de Melodier,
de saa ofte have taget med sig hjem fra Theatret, derimellem selvfølgelig alle de
klassiske Træffere. Mere kjærkommen Gave i musikalske Hjem findes der ikke.

(„Vort Land“.)

Det rige Indhold og den smukke Udstyrelse af dette Operahefte vil friste mange.

(„Nationaltidende“.)

Samlingen har alle Betingelser for at blive folkekjær i videste Udstrækning,
tilmed da Prisen er meget billig.

(„Politiken“.)

Danmarks Melodibog

900 danske Sange.

1ste Bind.	300 Sange.	2 Kr. 50 Ø.	<u>Danmarks Melodibog</u> <u>er en enestaaende</u> <u>Melodiskat.</u>
2det —	300 Sange.	2 Kr. 50 Ø.	
3die —	300 Sange.	2 Kr. 50 Ø.	
I karteret Bind à 3 Kr. 50 Ø.			

Danmarks Melodibog er enestaaende i sin Prisbillighed.

Danmarks Melodibog bør findes i ethvert Hjem, hvor der
er Klaver.